

Prisen på vold i barn- dommen

En samfunds- og
budgetøkonomisk analyse
– suppleret med unges
fortællinger om de
menneskelige omkostninger

**BARNDOM
UDEN VOLD**

IMPLEMENT
CONSULTING GROUP_

Om denne analyse

Denne analyse er udarbejdet af Implement Consulting Group (Implement) på opdrag af foreningen Barndom Uden Vold og i dialog med VIVE – Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd (VIVE), som har bidraget med faglig og metodisk sparring.

De personlige beretninger er fra unge med erfaringer med vold i barndommen og er fortalt til Barndom Uden Vold. Beretningerne er udvalgt og redigeret med henblik på at beskytte de medvirkendes identitet. Alle unge optræder derfor kun med fornavn, og i nogle tilfælde er navne ændret. Barndom Uden Vold er bekendt med de unges identitet. Tak til Søstre mod Vold og Kontrol og De Anbragtes Vilkår for hjælp til at bygge bro til de unge.

Fotos af Bertel Henning, Casper Dalhoff og Roy Juma. Illustrationer af Sille Andrea Nørgaard. Layout af MMM Design.

Hovedforfattere: Laura Marie Knudsen, Mads Sigurd Franch Andersen og Hans Henrik Woltmann.

Medforfattere: Karen Minke og Henriette Winther.

Faglig og metodisk sparring: Niels Peter Mortensen og Rasmus Højbjerg Jacobsen fra VIVE.

Forord

” I dag er jeg på førtidspension. Jeg kan ikke arbejde, selvom der ikke er noget, jeg hellere vil. ”

Sådan siger Sarah.

Som barn voksede hun op med vold, kontrol og frygt. Hun lærte tidligt at være på vagt og at mærke stemninger og tilpasse sig familiens krav. Senere udviklede hun PTSD. I dag bliver hun angst, når der er mange mennesker omkring hende. Kroppen går i alarmberedskab, og hun føler sig overvåget og utryg.

Sarah er ikke alene. Hendes historie er unik, men hendes livsforløb afspejler nogle af de mønstre, som denne analyse dokumenterer: at vold i barndommen har store menneskelige og samfundsøkonomiske omkostninger.

Mere end hver fjerde voksne dansker fortæller, at de oplevede vold eller overgreb i barndommen. Bag tallet gemmer sig mennesker, der hver dag lever med følgerne af det, de blev udsat for som børn: angst, PTSD, depression og kroniske smerter. Flere ender i misbrug eller kriminalitet, oplever brudte uddannelsesforløb og lever med ensomhed.

Barndommen er ikke noget, man lægger bag sig. Man bærer den med sig.

I denne analyse synliggør vi prisen på vold i barndommen. Samtidig viser vi, hvordan vold i barndommen kan være årsag til anbringelser, psykisk sygdom, kriminalitet og førtidspension.

Derfor handler denne analyse om mere end kroner og øre. Den handler om de livsmuligheder, der går tabt, når børn ikke bliver beskyttet. Og om de enorme menneskelige omkostninger ved vold, når vi reagerer for sent – eller slet ikke reagerer.

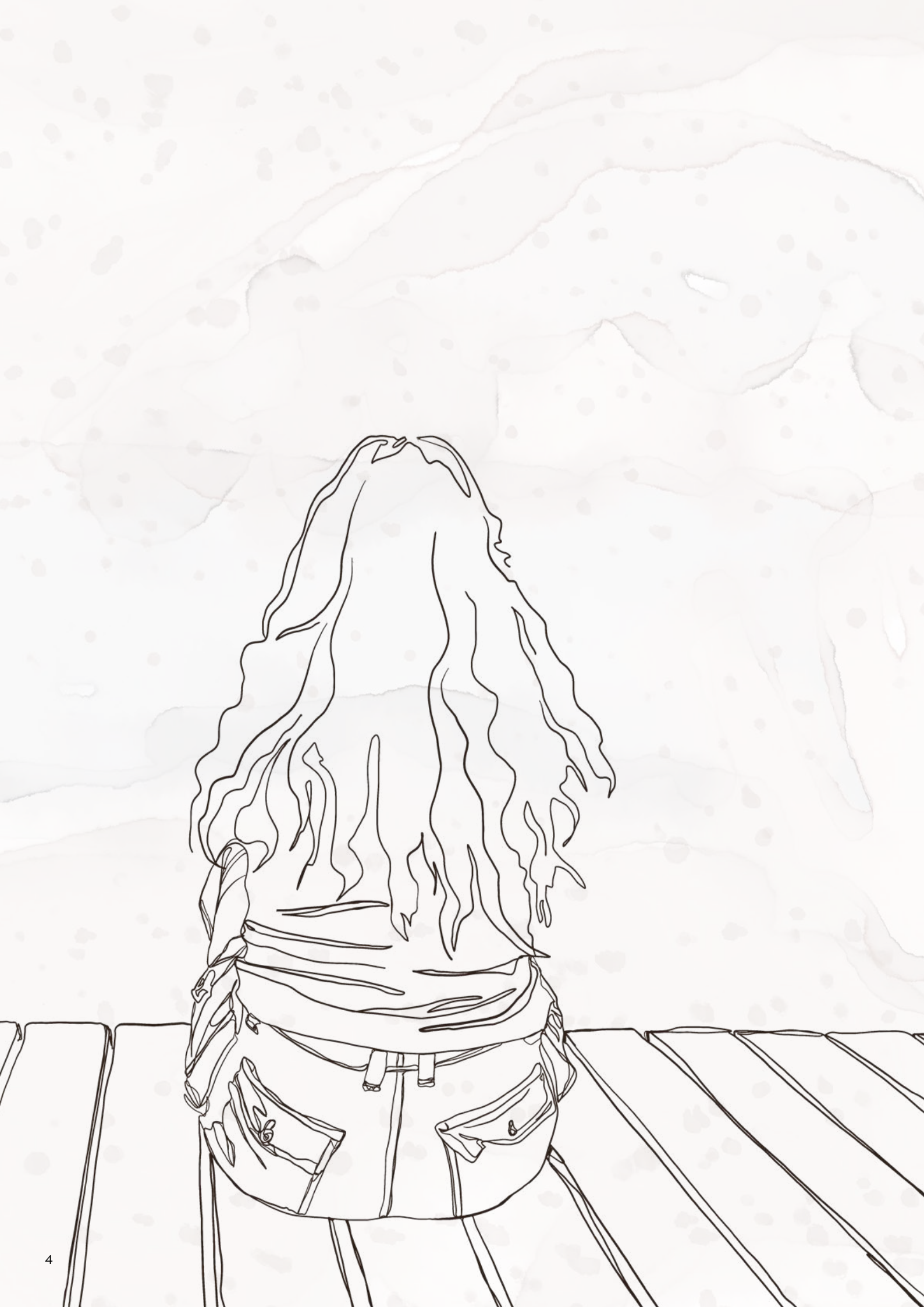
Ingen beregning kan fuldt ud indfange den frygt, det tab og de livsmuligheder, som vold i barndommen kan koste. Bag hver udgift gemmer der sig et barn, som måtte bruge sine kræfter på at overleve i stedet for at lege, lære og udvikle sig. Et barn der havde brug for, at en voksen greb ind.

Hvis denne analyse kan bidrage til, at vi fremover investerer mere i forebyggelse, opdager vold mod børn tidligere og giver den rette hjælp første gang, så er dens vigtigste formål opfyldt.

For spørgsmålet er ikke, hvad det koster at forebygge vold mod børn. Spørgsmålet er, om vi har råd til at lade være.

Lisbeth Jessen
Direktør, Barndom Uden Vold

Indhold

Forord	3
Indledning og sammenfatning	6
Sådan læses rapporten	15
1 Basisestimat	19
Socialområdet	19
Sundhedsområdet	27
Beskæftigelsesområdet	35
Justitsområdet	43
2 Følsomhedsanalyse	50
3 Anbefalinger	57
4 Metodebeskrivelse	60
Litteratur	68
Slutnoter	72

Indledning og sammenfatning

Hvert sjette barn oplever en form for vold i hjemmet i løbet af deres opvækst.¹ Det svarer til ca. 10.000 børn per årgang. På tværs af generationer betyder det, at omkring en million nulevende danskere har oplevet vold i barndommen. Det skal ses i lyset af, at fysisk vold mod børn i hjemmet blev forbudt i 1997 med afskaffelsen af revselsesretten, og at psykisk vold blev forbudt i 2019.

Vold i barndommen er et udbredt og stædigt samfundsproblem. Det har alvorlige konsekvenser for de børn, der rammes, og for samfundet som helhed. Når børn vokser op med vold, kan det påvirke deres trivsel, helbred og muligheder langt ind i voksenlivet.

Vold i barndommen omfatter alle former for vold, herunder fysisk og psykisk vold samt seksuelle overgreb. Det kan komme til udtryk på forskellige måder – fra fysiske overgreb til nedværdigende eller kontrollerende adfærd. Psykisk vold kan blandt andet bestå i at blive ydmyget, truet eller leve i et hjem præget af vold mellem nære voksne.

De samlede konsekvenser af vold i barndommen er betydelige og medfører mærkbare samfundstab. Konsekvenserne kan blandt andet vise sig ved, at børn, der har været udsat for vold, oftere mistrives, har en svagere tilknytning til uddannelse og arbejdsmarked samt en øget risiko for både psykiske og fysiske sygdomme. Ikke alle børn, der udsættes for vold i barndommen, oplever disse konsekvenser. Sandsynligheden for alvorlige konsekvenser er væsentligt højere, når børn gentagende gange og over længere tid bliver udsat for vold.

De menneskelige omkostninger af vold i opvæksten er enorme for det enkelte barn, men følgerne påvirker også samfundet som helhed. Det er første gang, at de samfunds- og budgetøkonomiske

omkostninger af vold i barndommen i Danmark opgøres systematisk på tværs af social-, sundheds-, beskæftigelses- og justitsområdet. Analysen giver dermed et fælles grundlag for at forstå de samfundsmæssige konsekvenser af vold i barndommen.

Vold i barndommen koster samfundet over 10 mia. kr. om året

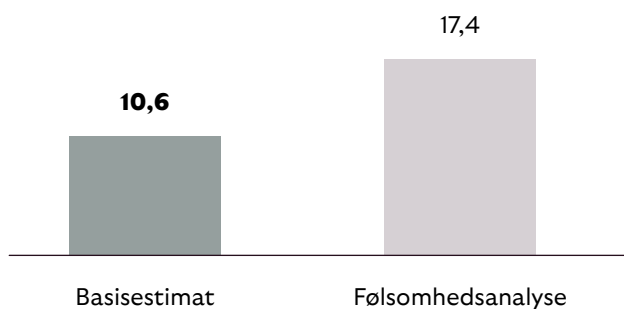
Konsekvenser af vold i barndommen forgrener sig gennem livet og på tværs af en række samfundsområder. Omkostningerne opstår blandt andet, fordi børn, der oplever vold, oftere har behov for sociale, sundhedsmæssige og akutte indsatser. Samtidig har de øget risiko for at udvikle en række fysiske og psykiske sygdomme, som kræver behandling. Konsekvenserne rækker også ind i voksenlivet, hvor der fortsat er et øget behov for behandling af følgesygdomme, og hvor tilknytningen til arbejdsmarkedet ofte er svagere. En mindre andel af de forhold, der anmeldes som tilfælde af vold i hjemmet, medfører også retsforfølgelse og domme, hvilket ligeledes bærer en række omkostninger for samfundet.

Analysen finder, at vold i barndommen medfører samfundsøkonomiske omkostninger på 10,6 mia. kr. om året, jf. figur 1.

Denne opgørelse af de økonomiske omkostninger omfatter de konsekvenser, der med størst sikkerhed kan tilskrives vold i barndommen. Dette betegnes som basisestimatet og bygger på en meget konservativ afgrænsning af, hvilke konsekvenser der kan henføres til vold i barndommen. Følsomhedsanalyser viser, hvordan resultaterne ændrer sig, når yderligere

Figur 1. Beregnede årlige samfundsøkonomiske omkostninger i alt i hver af de to opgørelser

Mia. kr.

Note: Omkostningerne i figuren afspejler det øvre interval i hver af opgørelserne. Intervallerne inden for hver opgørelse afspejler usikkerhed i de bagvedliggende data, mens forskellen mellem basisestimatet og følsomhedsanalysen afspejler usikkerhed om, hvilke konsekvenser der kan henføres til vold i barndommen.

Kilde: Implement Economics.

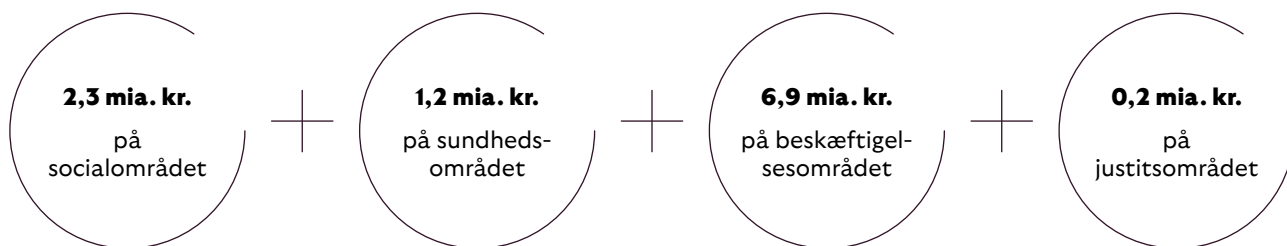
konsekvenser inkluderes, som med høj sandsynlighed kan tilskrives vold i barndommen, men hvor dokumentationen er mere begrænset, eller hvor opgørelsen kræver flere antagelser. Med justerede – men fortsat konservative – antagelser stiger de opgjorte omkostninger til 17,4 mia. kr. årligt i følsomhedsanalysen. Den markante stigning illustrerer to vigtige pointer. For det første, findes der formentlig væsentlige konsekvenser af vold i barndommen, som bedre data og yderligere forskning vil kunne belyse. For det andet viser analysen, at de opgjorte 17,4 mia. kr. ikke omfatter alle konsekvenser. Der er fortsat konsekvenser, som ikke værdisættes i hverken basisestimatet eller følsomhedsanalyserne, ligesom begrænset viden om årsagssammenhænge på flere områder betyder, at kun en mindre del af omkostningerne kan tilskrives vold i barndommen.

Hvorfor har analysen to estimater?

Samfundsøkonomiske analyser af komplekse sociale problemstillinger indebærer metodiske valg. Derfor opgøres resultaterne både i et basisestimat og i en følsomhedsanalyse. Basisestimatet omfatter alene konsekvenser med stærk dokumentation, hvor der er høj sikkerhed for, at konsekvenserne skyldes vold i barndommen og ikke øvrige negative oplevelser i barndommen. Følsomhedsanalysen belyser, hvordan resultaterne ændrer sig, når yderligere konsekvenser inkluderes på baggrund af supplerende antagelser. Den konkrete følsomhedsanalyse beskrives nærmere i afsnit 2.

Figur 2. Basisestimat: Årlige samfundsøkonomiske omkostninger i alt

10,6 mia. kr. årligt =

Note: Omkostningerne i figuren afspejler det øvre interval i basisestimatet. Intervallet i basisestimatet afspejler usikkerhed i de bagvedliggende data.

Kilde: Implement Economics.

De opgjorte samfundsøkonomiske omkostninger er størst på beskæftigelsesområdet

Analysen opgør omkostningerne ved vold i barndommen inden for fire centrale samfundsområder, jf. figur 2: socialområdet, beskæftigelsesområdet, sundhedsområdet og justitsområdet. Dette er ikke ensbetydende med, at voldens konsekvenser udelukkende falder inden for disse fire områder, men afspejler de områder, hvor konsekvenserne primært forventes at opstå.

- På **socialområdet** omfatter de opgjorte omkostninger et øget forbrug af sociale tilbud til børn, herunder anbringelser, støttende indsatser samt akutte og specialiserede tilbud som børnehuse og krisecentre. Det udgør i alt 2,3 mia. kr. årligt.
- På **sundhedsområdet** omfatter de opgjorte omkostninger øgede udgifter til behandling, medicin og pleje af både børn og voksne, som følge af psykiske, somatiske og akutte lidelser. Det udgør i alt 1,2 mia. kr. årligt.
- På **beskæftigelsesområdet** omfatter de opgjorte omkostninger en svækket tilknytning til uddannelse og senere til arbejdsmarkedet. Disse udgør størstedelen af de samlede opgjorte samfundsøkonomiske omkostninger, fordi en lavere arbejdsmarkedstilknnytning reducerer den samlede værdiskabelse i økonomien, hvilket medfører et betydeligt tab for samfundet. Det udgør i alt 6,9 mia. kr. årligt.

- På **justitsområdet** omfatter de opgjorte omkostninger udgifter til retsforfølgelse af voldsudøvere, tabt arbejdsfortjeneste og udgifter hertil i forbindelse med afsoning samt omkostninger til retsmedicinske screeninger af børn. Det udgør i alt 0,2 mia. kr. årligt.

De samfundsøkonomiske omkostninger er formentlig væsentlig højere

Følsomhedsanalysen illustrerer, hvordan de opgjorte omkostninger påvirkes, når analysegrundlaget udvides på områder, hvor den eksisterende viden er mindre omfattende. Et eksempel er omkostninger til anbringelser og støttende indsatser blandt 0-8-årige børn. Disse indgår ikke i basisestimatet, fordi den eksisterende litteratur alene belyser konsekvenserne for 9-15-årige børn. Da vold i barndommen også må forventes at medføre øgede omkostninger blandt yngre børn, undersøges betydningen af at inkludere denne gruppe i følsomhedsberegningerne. Tilsvarende belyses en række øvrige konsekvenser, som bidrager til et mere dækkende billede af de samfundsøkonomiske konsekvenser af vold i barndommen. Når de yderligere konsekvenser medregnes, stiger de samlede beregnede samfundsøkonomiske omkostninger til i alt 17,4 mia. kr. årligt.

Samfundsøkonomiske og budgetøkonomiske beregninger

Analysen opgør både de samfundsøkonomiske og de budgetøkonomiske omkostninger ved vold i barndommen. De to opgørelser belyser forskellige aspekter af problemets konsekvenser og skal ses som to separate opgørelser.

Den samfundsøkonomiske beregning opgør, hvad samfundet taber ved, at der eksisterer vold i barndommen. Det tab kan bl.a. komme til udtryk gennem tabt værdiskabelse på arbejdsmarkedet, øget brug af behandling og støttende indsatser samt tab af livskvalitet blandt de berørte. Mens nogle af disse elementer kan opgøres relativt præcist, er andre mere vanskelige at værdisætte økonomisk. Det er f.eks. muligt at måle tabt værdiskabelse ved at sammenligne voldsudsattes lønindkomst med resten af befolkningens, mens tab af livskvalitet er langt vanskeligere at måle. Analysen fokuserer derfor på de konsekvenser og indsatser, der kan observeres og værdisættes, herunder behandling, sociale og akutte indsatser, retsforfølgelse samt tabt værdiskabelse. Disse omkostninger repræsenterer det ressourceforbrug, der er for samfundet ved at behandle og forebygge problemet, men omfatter ikke det tab af livskvalitet, som voldsudsatte oplever. Derfor er opgørelsen af de samfundsøkonomiske omkostninger et udtryk for de omkostninger, samfundet som *minimum* har som følge af vold i barndommen.

Den budgetøkonomiske beregning opgør de direkte konsekvenser for kommunernes, regionernes og statens budgetter. Analysen opgør, hvilke udgifter vold i barndommen medfører for hhv. kommuner, regioner og stat. Det kan f.eks. være kommunale udgifter til overførselsindkomster, fordi voldsudsatte oftere står uden for arbejdsmarkedet, udgifter til sociale og støttende indsatser, udgifter til retsforfølgelse af voldsudøvere, samt regionale udgifter til behandling af de fysiske og psykiske følger af volden. Samtidig kan staten opleve lavere skatteindtægter og højere udgifter til blandt andet refusioner og indkomstoverførsler.

Flere af disse poster repræsenterer både et ressourceforbrug for samfundet og en udgift for det offentlige, og indgår derfor også i den samfundsøkonomiske opgørelse. Andre poster er derimod udelukkende budgetøkonomiske, f.eks. overførselsindkomster og refusioner, mens tabt værdiskabelse på arbejdsmarkedet alene indgår i den samfundsøkonomiske opgørelse.

Vold i barndommen medfører tilsammen omkostninger for kommuner, regioner og staten på over 5 mia. kr. årligt

En anden måde at opgøre omkostningerne af vold i barndommen er budgetøkonomisk, dvs. de udgifter, som kommuner, regioner og staten skal betale. På social- og sundhedsområdet er de budgetøkonomiske omkostninger en del af de samfundsøkonomiske omkostninger. Det gælder f.eks. udgifter til anbringelser og skadestueindlæggelser. På beskæftigelses- og justitsområdet indgår tabt værdiskabelse som følge af lavere beskæftigelse i de samfundsøkonomiske omkostninger, mens tabte skatteindtægter og udgifter til overførsler som følge heraf alene er budgetøkonomiske omkostninger. Derfor er de to opgørelser ikke direkte sammenlignelige. De må heller ikke forstås som to størrelser, der kan lægges sammen, eller hvor den ene udgør en delmængde af den anden, da de belyser forskellige aspekter af de økonomiske konsekvenser af vold i barndommen.

De budgetøkonomiske omkostninger udgør i alt 5,8 mia. kr. årligt, jf. tabel 1. Som beskrevet ovenfor bygger analysens hovedkonklusioner på et basisestimat, som omfatter de konsekvenser, der med størst sikkerhed kan tilskrives vold i barndommen. Også for de budgetøkonomiske omkostninger peger følsomhedsanalysen på, at de samlede udgifter kan være væsentligt højere, og at der fortsat findes konsekvenser, som ikke indgår i hverken basisestimatet eller følsomhedsanalysen. Basisestimatet på 5,8 mia. kr. vurderes derfor at være det bedste og mest retvisende bud på de offentlige udgifter, som med størst sikkerhed kan tilskrives vold i barndommen, mens de samlede offentlige udgifter sandsynligvis er højere.

Fordelingen viser, hvilke offentlige aktører der afholder de opgjorte udgifter. Den afspejler samtidig forskelle i, hvor godt de økonomiske konsekvenser er dokumenteret på tværs af områder. F.eks. vides det ikke, hvor stor en andel af politiets udrykninger til uro i hjemmet der skyldes vold, hvor børn er involveret. Hvis dette var medregnet, ville omkostningerne på justitsområdet formentlig være noget højere. Det samme gør sig i særlig grad gældende på sundhedsområdet og for opgørelsen af de støttende indsatser på socialområdet.

Tabel 1. Basisestimat: Årlige budgetøkonomiske omkostninger i alt

Mia. kr.

	Kommuner	Regioner	Stat	I alt
Socialområdet	1,7	-	0,1	1,8
Sundhedsområdet	0,1	0,8	-	0,9
Beskæftigelsesområdet	1,5	-	1,4	2,9
Justitsområdet	<0,1	-	0,1	0,1
I alt	3,4	0,8	1,6	5,8

Noter: På grund af afrundinger summer delkomponenter ikke nødvendigvis til totalen. Omkostningerne i figuren afspejler det øvre interval i basisestimatet. Intervallet i basisestimatet afspejler usikkerhed i de bagvedliggende data.

Kilde: Implement Economics.

- **Kommunerne** afholder den største del af de opgjorte budgetøkonomiske omkostninger, nemlig 3,4 mia. kr. årligt. Det skyldes, at de afholder de umiddelbare omkostninger til både de støttende og behandlende sociale tilbud i barndommen, men også en væsentlig del af udgifterne senere i livet. Det gælder, når de som voksne har en svagere arbejdsmarkedstilknytning, hvilket både øger udgifterne til overførselsindkomster og reducerer de kommunale skatteindtægter. Det gælder også, når de i højere grad har brug for hjemmepleje og genoptræning ved følgesygdomme som voksne.

3,4 mia. kr. svarer til ...

at en typisk kommune med 60.000 indbyggere samlet set har udgifter på ca. 35 mio. kr. om året som følge af vold i barndommen.²

- **Regionernes** budgetøkonomiske omkostninger udgør ca. 0,8 mia. kr. årligt. De er primært knyttet til sundhedsområdet, hvor de afholder udgifter til behandling af både børn og voksne med fysiske og psykiske lidelser som følge af vold i barndommen.
- **Statens** budgetøkonomiske omkostninger udgør i alt 1,6 mia. kr. årligt. Konsekvenserne af vold i barndommen medfører øgede statslige udgifter til indkomstoverførsler og reducerede skatteindtægter som følge af lavere beskæftigelse samt udgifter på justitsområdet.

Ingen enkelt sektor bærer hele regningen, men at mange børn vokser op i familier med vold som en større eller mindre del af hverdagen, medfører samlet set en betydelig og vedvarende belastning af de offentlige finanser.

Tabel 2. Følsomhedsanalyse: Årlige budgetøkonomiske omkostninger i alt
Mia. kr.

	Kommuner	Regioner	Stat	I alt
Socialområdet	2,1	-	0,1	2,3
Sundhedsområdet	1,3	2,5	0,2	4,0
Beskæftigelsesområdet	2,5	-	1,8	4,3
Justitsområdet	<0,1	-	0,1	0,1
I alt	5,9	2,5	2,3	10,8

Noter: På grund af afrundinger summer delkomponenter ikke nødvendigvis til totalen. Omkostningerne i figuren afspejler det øvre interval i følsomhedsanalysen. Intervallet i følsomhedsanalysen afspejler usikkerhed i de bagvedliggende data.

Kilde: Implement Economics.

De offentlige udgifter er formentlig væsentligt højere

Følsomhedsanalysen viser, hvordan resultaterne ændrer sig, når der medregnes yderligere omkostninger, som kræver flere antagelser end i basisestimatet. Når de fem følsomhedsberegninger inkluderes, kan de samlede budgetøkonomiske omkostninger udgøre op mod 10,8 mia. kr. årligt, jf. tabel 2.

Størstedelen af de yderligere omkostninger i følsomhedsanalysen drives særligt af en bredere opgørelse af sundhedsmarkedsomkostningerne. I basisestimatet opgøres omkostningerne ud fra en række specifikke psykiske og fysiske lidelser, mens følsomhedsberegningen tager udgangspunkt i de samlede sundhedsudgifter blandt personer, der har været udsat for vold i barndommen.

Analysen medregner ikke konsekvensen for voldsudsattes livskvalitet

Omkostningerne ved vold i barndommen bæres ikke kun af det offentlige, men også af de børn, der udsættes for volden. De menneskelige omkostninger ved vold i barndommen omfatter blandt andet mistro, manglende eller svære relationer samt nedsat livskvalitet både under opvæksten og ind i voksenlivet. De menneskelige omkostninger er centrale, men indgår ikke direkte i denne analyse, fordi de er vanskelige at omsætte til kroner og øre.

Analysen omfatter derfor ikke selvstændige opgørelser af omkostninger som følge af tabt livskvalitet eller visse privatøkonomiske omkostninger, selvom disse må forventes at udgøre en væsentlig del af de samlede konsekvenser. En del af omkostningerne ved tab af livskvalitet afspejles dog indirekte i de omkostninger, der indgår i analysen. F.eks. værdisættes de samfundsøkonomiske omkostninger ved lavere arbejdsmarkedstilknæthed blandt personer, der har været udsat for vold i barndommen. Da livskvaliteten blandt andet kan være påvirket af tilknytningen til arbejdsmarkedet – og omvendt – afspejler disse omkostninger indirekte en del af tabet af livskvalitet.

Analysen bygger på den bedst tilgængelige viden

Analysen bygger på eksisterende publiceret litteratur og empiriske studier, der dokumenterer sammenhænge mellem vold i barndommen og konsekvenser for den udsatte. I en ideel verden ville en analyse som denne kunne værdisætte samtlige konsekvenser og direkte isolere, at hvert enkelt merforbrug skyldtes vold i barndommen, og dermed give et komplet billede af omkostningerne. Det er imidlertid ikke muligt med den eksisterende viden på området. For nogle konsekvenser mangler der dokumentation for sammenhængen til volden, for andre er det ikke muligt at isolere voldens betydning fra andre faktorer, og for atter andre findes der ikke et tilstrækkeligt pålideligt grundlag for at opgøre omkostningerne.

Analysens resultater skal derfor forstås som et konservativt estimat. Basisestimatet omfatter de konsekvenser, hvor sammenhængen er veldokumenteret, mens følsomhedsanalysen belyser yderligere konsekvenser, hvor usikkerheden er større, men hvor der fortsat er en rimelig sammenhæng til vold i barndommen.

Fordelingen på de fire områder afspejler, hvad det har været muligt at opgøre, og ikke nødvendigvis hvor konsekvenserne er størst.

Jeg ville ønske, at hjælpen ikke var kommet med fem års forsinkelse.

Luka

Sådan er analysen gennemført

Formålet med denne samfundsøkonomiske analyse er at opgøre omkostningerne af de konsekvenser, vold i barndommen har for samfundet som helhed. Det betyder, at analysen estimerer de samlede omkostninger, uanset hvor i samfundet de opstår.

Analysen estimerer de årlige meromkostninger i Danmark ved vold i barndommen, dvs. de ekstra samfundsomkostninger, der følger af vold i barndommen, og som kan trække spor ind i voksenlivet. Analysen er gennemført som en tværsnitsanalyse. Det betyder, at den opgør de omkostninger, der i ét år kan knyttes til personer i alle aldre, der oplever eller har oplevet vold i barndommen. Dette er i modsætning til en livsprofilsanalyse, som estimerer de samlede omkostninger for ét barn eller én årgang over et helt livsforløb. Som tværsnitsanalyse forventes estimatet at være relativt stabilt fra år til år, når samtlige generationer observeres i ét år.

Beregningen tager udgangspunkt i den bedst tilgængelige evidens om, hvordan vold i barndommen øger risikoen for en række forskellige konsekvenser på hhv. social-, sundheds-, beskæftigelses- og justitsområdet. Der er så vidt muligt anvendt danske studier, da de bedst afspejler den danske kontekst. Hvor der ikke findes tilstrækkelig dansk viden, er analysen suppleret med studier fra øvrige nordiske lande og andre vestlige højindkomstlande. Studierne er udvalgt med vægt på, om de kausalt kan belyse sammenhængen mellem vold i barndommen og den pågældende konsekvens, og om resultaterne kan overføres til en dansk sammenhæng. Kausale estimater forsøger at isolere den del af merforekomsten, der kan tilskrives vold i barndommen, fra betydningen af andre forklarende faktorer.

For hver konsekvens beregnes omkostningen ved at kombinere tre elementer:

$$\text{Omkostning} = \text{Merforekomst} \times \text{Målgruppe} \times \text{Enhedsomkostning}$$

Merforekomsten afspejler, hvor meget vold i barndommen øger risikoen for konsekvensen. Målgruppen er antallet af personer udsat for vold i barndommen. Enhedsomkostningen er prisen på én yderligere forekomst af konsekvensen. For nogle konsekvenser opgøres omkostningerne som intervaller, fordi forskningen ikke entydigt kan fastslå størrelsen af merforekomsten. Intervallet afspejler derfor den usikkerhed, der er i de tilgængelige data.³

Da der ikke findes ét samlet studie, der belyser alle relevante konsekvenser for samme gruppe af personer udsat for vold i barndommen, bygger analysen på en kombination af eksisterende litteratur. Gruppen af personer, der har oplevet vold i barndommen, varierer derfor på tværs af konsekvenser. Det skyldes, at de anvendte studier definerer vold i barndommen forskelligt, undersøger forskellige aldersgrupper og opgør forskellige typer af konsekvenser. Nogle studier bygger f.eks. på registrerede tilfælde af vold i hjemmet, mens andre bygger på spørgeskemasvar fra personer, der selv angiver at have oplevet vold i barndommen. Denne variation i målgruppedefinitioner er en svaghed ved analysen, da det ikke er muligt at sikre fuld sammenlignelighed på tværs af de anvendte estimater.

Samme tilgang anvendes dog i beslægtede omkostningsanalyser, hvor forskellige datakilder kombineres for at give et samlet billede af omkostninger på tværs af samfundsområder (se f.eks. analyse af de samlede samfundsøkonomiske omkostninger i Norge som følge af vold i nære relationer⁴ eller analyse af de samlede livstidsomkostninger forbundet med at være offer for børnemishandling i Californien⁵).

Metoden er udarbejdet i dialog med og med faglig sparring fra en følgegruppe i VIVE. Se mere i afsnittet om metodebeskrivelse.

Sådan læses rapporten

Rapporten består af fire afsnit:

1 Basisestimat

Basisestimatet omfatter de konsekvenser, hvor sammenhængen til vold i barndommen er bedst dokumenteret og kan opgøres med færrest antagelser.

Analyseområder

Omkostningerne opgøres inden for fire forskellige områder, som behandles i hvert sit underafsnit og belyser centrale samfundsmæssige konsekvenser af vold i barndommen:

- **Socialområdet:** Omkostninger til anbringelser, støttende indsatser, samt akutte og specialiserede tilbud.
- **Sundhedsområdet:** Omkostninger til behandling af psykiske og fysiske følger af vold i barndommen.
- **Beskæftigelsesområdet:** Omkostninger som følge af lavere uddannelses- og arbejdsmarkeds-tilknytning.
- **Justitsområdet:** Omkostninger til retsforfølgelse, afsoning og retsmedicinske screeninger.

For hvert område opgøres både samfundsøkonomiske og budgetøkonomiske omkostninger.

2 Følsomhedsanalyse

Følsomhedsanalysen består af fem følsomhedsberegninger, der viser, hvordan de samlede omkostninger ændrer sig, når yderligere konsekvenser eller andre antagelser medregnes. De skal læses som et supplement til basisestimatet og giver et bredere billede af de samlede omkostninger ved vold i barndommen.

3 anbefalinger

På baggrund af analysens resultater har Barndom Uden Vold, i samarbejde med fagpersoner og eksperter, udarbejdet en række anbefalinger til, hvordan vold mod børn kan forebygges, opdages tidligere og mødes med mere sammenhængende hjælp.

4 Metodebeskrivelse

Metodebeskrivelsen udgør et selvstændigt kapitel og beskriver det metodiske grundlag for beregningerne, herunder datakilder, antagelser og afgrænsninger.

Personlige beretninger

I rapporten indgår personlige beretninger. De er fra unge med erfaringer med vold i barndommen. Beretningerne belyser både de konsekvenser, der værdisættes i analysen, og dem, der er vanskelige at opgøre økonomisk.

Og da jeg er 20 år, kommer jeg på et krise-center i København, et "safehouse".

Sarah

Når man aldrig er god nok

Første gang Bobbi bliver forladt af sine forældre er hun 9 år – og i udlandet. I dag får hun panik, hvis hun er ved at fare vild. I hendes hjem skulle piger være små nips og træne timevis hver dag. Hun kæmpede imod ved at skade sig selv. Men det gjorde kun forældrenes vold værre.

Jeg vokser op i et hjem, hvor kontrol og disciplin fylder alt – og vold er en del af hverdagen. Jeg får at vide, at jeg er rebelsk, men det er jeg ikke. Jeg tror bare, jeg reagerer på det enorme pres, jeg er under.

Jeg troede dengang, min opvækst var normal, indtil jeg kommer hjem hos veninder. Her er stille. Ingen råber og slår. Her kan man godt hælde lidt havregryn i vasken, i stedet for i skraldespanden, uden konsekvenser. Derhjemme kan sådan en ting ende galt. Det samme kan en for kort nederdel eller hvis man sidder for længe på toilettet.

Første gang jeg bliver vist bort, er jeg 9 år. Vi er til en stor familiefest i udlandet, og jeg er åbenbart uartig. Min far kører mig langt væk i en bus, smider mig af og kører retur. Jeg er helt alene. Jeg husker en strand. Det bliver mørkt. Til sidst kommer min mor og finder mig. Jeg lærer tidligt, at jeg godt kan klare mig selv. Eller i hvert fald overleve. Siden bliver jeg smidt ud hjemmefra mange gange.

Jeg er hypermobil. Jeg har været på skadestuen mange gange med forstuede håndled og ankler. Med hævede nerver i lænden. Det sker, fordi min far kaster mig hen ad gulvet og ind i væggen. Min mor så til. Ingen af dem kan

give omsorg. Heller ikke til mine søskende.

Min mormor er mit fristed. Jeg er meget hos hende som lille, især fordi jeg er ørebarn; mine forældre kan ikke holde larm ud. Hos hende er der ro. Men hun bliver meget syg og kommer på plejehjem, da jeg er 12. Efter det har jeg ikke længere et sted, jeg kan trække vejret frit. Mit fristed forsvinder.

Sundhed er noget, min far dikterer. Ikke sukker. Ikke fedt. Ikke hvidt brød. Jeg skal gå til sport. Det blev håndbold fire gange om ugen. Min far synes ikke, det var nok. Så min bror

og jeg skal også ekstremtræne i fritiden – med min far som overdommer. Der bliver ikke taget hensyn til, at vi har børnekroppe. Jeg er tynd, kaster op, men skal fortsætte.

Volden er tydelig for andre. Jeg kommer i skole med blodnæser og blå mærker. Der kommer familiebehandlere og fagprofessionelle ind i vores hjem. En af dem vil lave puslespil med mig, som om jeg er et lille barn. Jeg er 10 eller 11. Jeg har ikke leget i årevis. Jeg kalder hende 'en dum luder'. Jeg ved ikke, hvordan man skal være barn.

Mine forældre siger altid, at det er 'barnet', der er noget galt med.

Min opvækst i glimt

Hele barn- og ungdommen:

ind og ud af skadestuen med forstuede ankler og håndled på grund af vold derhjemme, udvikler spiseforstyrrelser

Fra 10 år:

Flere hjemmebesøg af sagsbehandlere, som ikke opdager volden

12 år:

Drikker sprut, tager stoffer og har skolevægning. Smides ud af skolen i 6. klasse

13 år:

Første selvmordsforsøg med piller. Bliver stemplet med flere diagnoser, selvom psykiatri-teamet er usikre på, om de passer, fordi jeg egentlig er for velfungerende

14 år:

Hjemløs i et halvt år. Tildelt ungehybel. Får med tiden ro på og kan gå i skole. Bor der i seks år

24 år:

Snart kandidat, den højest uddannede i familien

Jeg tror desværre, de er for gode til at overbevise kommunens folk. Mine veninders forældre hjælper, jeg må bo lidt hos dem. De ved godt, hvad der er galt. De prøver at vække kommunen uden held.

Som 12-årig begynder jeg at drikke hård sprut. Helst ren Smirnoff hver dag. Jeg får min vens ADHD-medicin og ryger joints. Jeg lider af panikanfald i søvne.

Jeg har en tunghed i kroppen, jeg ikke kan slippe af med. Jeg beder mine forældre om hjælp. Min far tror ikke på mistrivsel. Man kan jo bare lade være. Jeg prøver selvmord flere gange. En ven skaffer mig MDMA (hallucinerende rusmiddel) – det dulmer. Jeg bliver afhængig, men jeg bliver også smidt ud af skolen i 6. klasse.

Som 14-årig bliver jeg for alvor smidt ud hjemmefra. Mit liv som hjemløs varer i et halvt år. Vi er nogle, der fandt en nedlagt butik på Amager. Jeg var den yngste. Vi tog stoffer.

Jeg tigger og beder kommunen om hjælp. Det føles pinligt at bede om et sted at sove i et land som Danmark. Jeg kan få en tid om en uge eller om 14 dage. Til sidst kommer der en ny sagsbehandler, som tager fat. Hun redder nok mit liv. Efter to ubehagelige møder med mine forældre, hvor de forklarer, at problemet er mig, bliver jeg anbragt.

Jeg får en ungdomshybel og bor der, til jeg er 20 år med efterværn og ungestøtte. Jeg trapper mig selv ud af stofferne og kæmper mig tilbage til livet.

Jeg har været i terapi i mange år. Jeg har været indlagt med spiseforstyrrelser, haft selvmordsforsøg, fået konstateret PTSD, været i systemet på alle mulige måder.

Men jeg er her stadig.

Jeg har snart en kandidatgrad og er den højest uddannede i min familie. Det føles som et brud – som en sejr.

Erfaring er også viden. Det, jeg har været igennem, kan bruges til at beskytte andre. Derfor fortæller jeg min historie. Og fordi det barn, jeg var, fortjener, at nogen forstår, hvad der faktisk foregik.

Social- området

Vold i barndommen øger behovet for sociale indsatser. Børn, der er eller har været udsat for vold, oplever i højere grad mistrivsel, skolefravær og adfærdsmæssige udfordringer, og har et øget behov for støtte og beskyttelse. Det omfatter både akutte og specialiserede indsatser, støttende indsatser samt mere indgribende foranstaltninger som anbringelser uden for hjemmet.

Omkostningerne på socialområdet afspejler et direkte øget forbrug af sociale tilbud blandt børn, der har oplevet vold i barndommen. De afspejler den øgede indsats, som samfundet iværksætter for at beskytte og hjælpe børn, der står i en sårbar situation. Dette afsnit opgør de samfundsøkonomiske og budgetøkonomiske omkostninger på socialområdet og beskriver de bagvedliggende omkostningsfaktorer. Afsnittet belyser også en række konsekvenser af vold i barndommen, herunder øget skolefravær og mistrivsel, som kan have økonomiske konsekvenser for samfundet, men som ikke indgår i de beregnede omkostninger.

57 % af børn med en underretning om overgreb modtager en støttende indsats enten før eller efter underretningen. Blandt de børn og unge, der først modtager en indsats efter underretningen, går der i gennemsnit 457 dage fra underretningen, til indsatsen iværksættes.⁶

De største omkostninger er knyttet til anbringelser på blandt andet døgninstitutioner, plejefamilier og opholdssteder.

Derudover er der væsentlige omkostninger til akutte og specialiserede tilbud, som f.eks. børnehusene og krisecentre. Der kan være flere relevante tilbud, end dem, der er medregnet i analysen. Disse tilbud vurderes samlet set at udgøre en mindre del af de samlede omkostninger, men kan fortsat have stor betydning for børn og unge, der er udsat for vold.

Den øgede brug af sociale indsatser medfører samtidig betydelige budgetøkonomiske udgifter for kommunerne og staten, som i alt udgør 1,4-1,8 mia. kr. årligt, jf. tabel 3.

De opgjorte budgetøkonomiske omkostninger dækker de direkte udgifter, som stat og kommuner afholder på socialområdet. De opgjorte samfundsøkonomiske omkostninger omfatter de samme udgifter, men inkluderer også værdien af skatter og afgifter (se mere i metodebeskrivelsen om forskellen på de to omkostningsbegreber).

Kommunerne afholder langt størstedelen af de budgetøkonomiske udgifter inden for alle belyste indsatser på socialområdet, jf. tabel 3.

Vold i barndommen koster samfundet op til 2,3 mia. kr. om året på socialområdet

Samlet estimeres de samfundsøkonomiske omkostninger på socialområdet at udgøre 1,8-2,3 mia. kr. årligt. Omkostningerne fordeler sig på anbringelser, akutte og specialiserede tilbud samt støttende indsatser, jf. figur 3.

Figur 3. Basisestimat: Årlige samfundsøkonomiske omkostninger på socialområdet

Noter: Anbringelser dækker over indsatser jf. Servicelovens § 66, stk. 1 og jf. §14 i Lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, mens støttende indsatser dækker over indsatser jf. Servicelovens §11, §52, stk. 3, nr. 2-6 og nr. 8-9 samt §§52a og 54 på baggrund af Social- og Boligministeriet (2024).

Kilde: Implement Economics på baggrund af Lyk-Jensen et al. (2017), Børnehus Syd (2025), Socialstyrelsen (2015), Ankestyrelsen (2023), Social- og Boligministeriet (2024), Joannahuset, Finansministeriet (2023) og Danmarks Statistik.

Tabel 3. Basisestimat: Årlige budgetøkonomiske omkostninger på socialområdet

Mia. kr.

	Kommuner	Regioner	Stat	I alt
Anbringelser	0,8-1,1	-	0,1	0,8-1,2
Akutte og specialiserede tilbud	0,5	-	<0,1	0,5
Støttende indsatser	<0,1-0,1	-	<0,1	0,1
I alt	1,3-1,7	-	0,1	1,4-1,8

Noter: På grund af afrundinger summer delkomponenter ikke nødvendigvis til totalen. Anbringelser dækker over indsatser jf. Servicelovens § 66, stk. 1 og jf. §14 i Lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, mens støttende indsatser dækker over indsatser jf. Servicelovens §11, §52, stk. 3, nr. 2-6 og nr. 8-9 samt §§52a og 54 på baggrund af Social- og Boligministeriet (2024).

Kilde: Implement Economics på baggrund af Lyk-Jensen et al. (2017), Børnehus Syd (2025), Socialstyrelsen (2015), Ankestyrelsen (2023), Social- og Boligministeriet (2024), Joannahuset, Finansministeriet (2023) og Danmarks Statistik.

1,8 mia. kr. svarer til ...

mere end det årlige løft af dagtilbuddene, som staten med finansloven for 2026 har afsat til bl.a. mere pædagogisk personale og lavere forældrebetaling.⁷

Da jeg er 12 år, får jeg min venindes mor til at ringe til politiet første gang. Jeg kan ikke holde det ud længere.

Luka

Særligt behovet for anbringelser øger omkostningerne på socialområdet

Børn udsat for vold i hjemmet modtager i højere grad støttende indsatser og anbringelser. Det er veldokumenteret på tværs af både deskriptive analyser og kausale studier.⁸ Denne analyse bygger på et dansk registerstudie, som estimerer en kausal sammenhæng mellem at have oplevet vold i hjemmet og hhv. efterfølgende at blive anbragt og modtage støttende indsatser. Studiet finder, at 9-15-årige børn fra familier med registreret vold har en øget risiko på 64 % og 44 % for hhv. at blive anbragt og at modtage støttende indsatser i forhold til sammenlignelige børn.⁹ Den estimerede merforbrug af anbringelser og støttende indsatser er baseret på vold, der er registreret ved forældres voldssigtelser eller moderens skadestuekontakter som følge af overgreb. Analysen omfatter dermed kun en begrænset del af de børn, der oplever vold i hjemmet. Da afgrænsningen ikke omfatter alle børn udsat for vold, indgår et potentielt merforbrug af anbringelser og støttende indsatser blandt disse børn heller ikke i beregningerne. De opgjorte omkostninger må derfor betragtes som et konservativt estimat. Konsekvenser for børn under 9 år indgår desuden ikke i basisestimatet, men belyses i følsomhedsanalysen i afsnit 2.

Den øgede modtagelse af støttende indsatser dækker over en bred vifte af indsatser, herunder rådgivning, støtte i hjemmet og til familien samt mere intensive indsatser som aflastningsordninger og døgnophold for familien. Indsatserne har til formål at stabilisere barnets hverdag og mindske de psykiske konsekvenser af volden.¹⁰ I mere alvorlige tilfælde er det ikke muligt for barnet at blive i hjemmet. Her kan barnet blive anbragt uden for hjemmet, f.eks. i en plejefamilie, på et opholdssted eller på en institution. Blandt børn, hvorom der forud for anbringelsen er foretaget en underretning om overgreb, igangsættes anbringelsen oftest på en døgninstitution.¹¹ Det er primært kommunerne, der betaler for både de støttende indsatser og anbringelser, som vold i barndommen medfører.

Derudover er der etableret en række akutte og specialiserede tilbud specifikt til børn, hvor der er viden eller mistanke om vold. Analysen medregner den del af udgifterne til børnehusene, krisecentre, Joannahuset, BørneTelefonen, HØRT, Ud af Voldens Skygge og Jeg er her også, der kan knyttes til børn udsat for vold i hjemmet. I modsætning til opgørelsen for støttende indsatser og anbringelser, er omkostninger til de akutte og specialiserede tilbud ikke baseret på kausale estimater. I stedet opgøres de ud fra den andel af forbruget, der kan knyttes til børn, der har oplevet vold i hjemmet. Udgifterne til disse specifikke tilbud er medtaget, fordi de til dels eksisterer på grund af vold i barndommen. Der findes også en række andre relevante tilbud og indsatser, som kan være vigtige for børn udsat for vold og deres familier. Disse indgår ikke i analysen, da det ikke har været muligt at opgøre deres omkostninger eller at opgøre hvor stor en del af disse, der kan henføres til vold i barndommen.

Børnehusene fungerer som et tværfagligt knudepunkt, hvor myndighederne undersøger sagen centralt, så barnet undgår at skulle forklare sig flere steder. Krisecentre tilbyder efter Servicelovens §109 et midlertidigt ophold til personer udsat for vold i nære relationer og deres eventuelle børn. Desuden har børn, der opholder sig på krisecenter, ret til psykologbehandling under eller i forlængelse af opholdet. I 2024 var der børn med i knap halvdelen af opholdene på krisecentre efter Servicelovens §109,¹² hvilket understreger, at indsatsen i høj grad også omfatter børn og deres behov for støtte. Joannahuset er et døgnåbent rådgivnings- og krisecenter specifikt for børn og unge under 18 år, som befinder sig i en akut krise eller utryk situation på

grund af vold i hjemmet, problemer med anbringelsesafgørelser eller hjemløshed. BørneTelefonen og HØRT er rådgivningstilbud under Børns Vilkår, hvor børn og unge kan få støtte og vejledning. De modtager i gennemsnit 10 opkald om dagen fra børn og unge, der har oplevet vold.¹³ Ud af Voldens Skygge er Mødrehjælpens landsdækkende rådgivnings-, støtte- og behandlingsindsats for voldsudsatte forældre og deres børn. Endelig er Jeg er her også et ambulært gruppeforløb for børn, der har oplevet vold i hjemmet, og tilbydes af Danner og Sig det til nogen.

Øvrige sociale konsekvenser peger på yderligere samfundsøkonomiske omkostninger

Vold i barndommen medfører en række yderligere konsekvenser på socialområdet, som ikke indgår i basisestimatet. Dette afsnit beskriver de konsekvenser, hvor der ikke er tilstrækkelig evidens til at konkludere, at de skyldes vold i barndommen, men som alligevel peger på yderligere samfundsøkonomiske omkostninger.

Et centralt område er børnenes skolegang. For nogle børn kan volden føre til psykiske traumer, utryghed og social isolation, der kan gøre det vanskeligt for dem at fungere i et skolemiljø. Flere analyser beskriver sammenhænge mellem at vokse op med vold i hjemmet og øget fravær samt lavere karakterer ved afgangsprøverne.¹⁴

Højt skolefravær kan i sig selv have betydelige omkostninger for både den enkelte og samfundet. En ny dansk analyse finder, at elever med bekymrende fravær i folkeskolen over et helt arbejdsliv har en erhvervsindkomst, der er omkring 3 mio. kr. lavere end sammenlignelige elever med normalt fravær.¹⁵ Denne forskel kan både afspejle lavere produktivitet og lavere tilknytning til arbejdsmarkedet for dem, der havde bekymrende skolefravær. Et groft overlag peger på, at de afledte samfundsøkonomiske omkostninger ved øget skolefravær relateret til vold i barndommen kan være op til 2,4 mia. kr. årligt.¹⁶ Analysen medregner dog allerede omkostninger som følge af lavere tilknytning til arbejdsmarkedet - og derfor kan en væsentlig del af ovenstående omkostning allerede være medregnet i basisestimatet.

For at undgå at tælle dobbelt, medregnes tallet derfor ikke i denne analyse.

Skolefravær og adfærdsproblemer kan give behov for forskellige kommunale indsatser, f.eks. skoleunderstøttende tilbud eller støtte fra Pædagogisk Psykologisk Rådgivning (PPR). Det er imidlertid vanskeligt at afgøre, i hvilket omfang disse indsatser direkte skyldes vold i barndommen, da børnene ofte står i komplekse situationer med flere samtidige udfordringer. En undersøgelse gennemført i 1998 fandt, at i ni ud af 10 sager, hvor børn modtager forebyggende støtte efter en henvendelse til kommunen om adfærdsproblemer, pegede en efterfølgende udredning på, at barnet også var udsat for omsorgssvigt i hjemmet, herunder psykisk mishandling, fysisk vold eller seksuelle overgreb eller vanrøgt.¹⁷ Det betyder, at en række af de indsatser, der iværksættes, kan hænge sammen med vold i barndommen, uden at det er muligt at isolere hvor stor en del af udgifterne, der direkte skyldes volden. Alene udgifterne til PPR udgør samlet omkring 1,8 mia. kr. årligt.¹⁸ En del af disse indsatser kan således være relateret til vold i barndommen, men omkostningerne kan ikke entydigt tilskrives volden alene, og er derfor ikke medtaget i denne analyse.

Analysen medregner desuden ikke de administrative omkostninger i kommunerne, der er forbundet med behandling af underretninger, myndighedsvurderinger og øvrig sagsbehandling ved mistanke om vold mod børn og unge. Dette ressourceforbrug kan være betydeligt. Alene i 2024 blev der foretaget mere end 20.000 underretninger om overgreb mod børn og unge, som hver især skal behandles af kommunen og kan give anledning til undersøgelser, faglige vurderinger, opfølgning og eventuel behandling i kommunale udvalg. Omkostningerne er ikke inkluderet, da det ikke har været muligt at opgøre, hvor stor en del af ressourceforbruget, der kan tilskrives vold i barndommen.

Derudover peger analyser på, at børn, der oplever vold i hjemmet, oftere har både lav livstilfredshed, lavt selvværd og øget mistrivsel sammenlignet med børn, der ikke er udsat for vold.¹⁹ I den anvendte undersøgelse er mistrivsel opgjort som ugentlige fysiske eller psykiske symptomer hos barnet. Disse konsekvenser er ikke uvæsentlige, men indgår ikke i opgørelsen, da der ikke er tilstrækkelig evidens til at kunne opgøre, hvor stort livskvalitetstab er ved at have oplevet vold i barndommen.

Samlet set peger disse forhold på, at de samlede omkostninger på socialområdet kan være betydeligt højere end opgjort i basisestimatet.

” Jeg er kun omkring 10 år, da det er mig, der sørger for, at min søster får mad og kommer i børnehave.

Jeg er selv meget fraværende fra skole og er svær at styre. Jeg har ingen tillid til de voksne.

Isabella

De voksne brød barnet ned

Han siger selv, at han 'nok har været igennem sine ting'. Og det bekræfter Lasses historie i overflod. Hans far var voldelig og gik gang på gang målrettet efter at ydmyge ham. Og volden fortsatte i karakter af hård afstraffelse og nedbrydende ord, da Lasse kom i plejefamilie. I dag er han 21 år og bearbejder sine traumer med poesi og hverdagsnormalitet.

Så længe jeg kan huske, har mine forældre været skilt. Da jeg er lille, bor jeg primært hos min mor og min stedfar. Hver anden weekend er jeg hos min biologiske far, og det er, så længe jeg kan huske tilbage, noget helt andet end hos min mor.

Han slår mig og fortæller, det er fordi, jeg skal lære at opføre mig ordentligt. Og jeg tror på ham.

Jeg tror endda, at det er normalt – og et udtryk for, at min stedfar ikke elsker mig, når han ikke gør det samme.

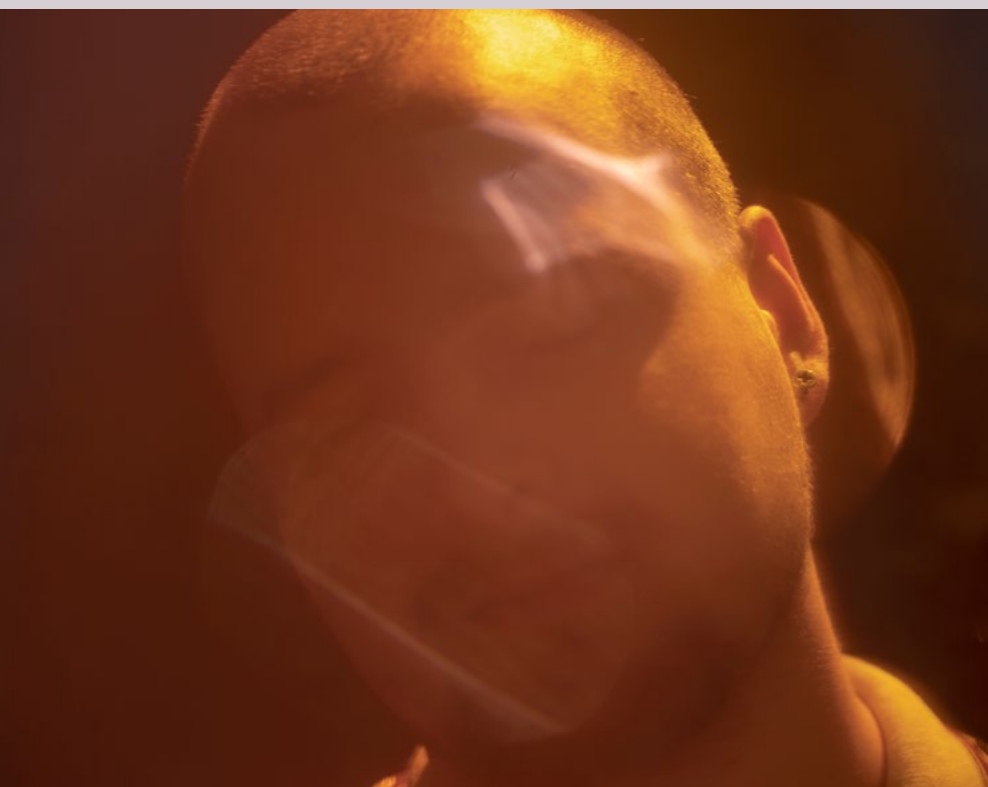
Min far har også en seksuel adfærd. Den handler om at overskride andres grænser. F.eks. køber han en prostitueret til mig, mens jeg er barn, eller viser mig frem nogen blandt sine venner. Jeg kan huske, at de taler nedla-

dende om mig, griner af mig. 'Den pik kan aldrig gøre en kælling tilfreds', siger de for eksempel. Det fortalte jeg ikke til nogen dengang, for det var så ydmygende.

Da jeg er mellem 10 og 12 år, bliver min mor syg. Jeg begynder i specialklasse og i et forløb for udredning i de år. I mine papirer kan jeg læse, at det er kommunen, som desuden vil have mig på et opholdssted – for at give mig stabilitet.

Jeg bor på opholdsstedet i et halvt år. Jeg begynder at hænge ud med nogle større drenge. Jeg har altid været nem at lokke. Jeg passer ikke min skole; jeg tror kun, jeg er i sjette klasse i sammenlagt seks uger. Til sidst mener opholdsstedet ikke, at de kan have mig mere. Så kommer jeg i en plejefamilie.

Tiden på plejefamiliens gård begynder egentlig godt. Jeg får nogle pligter, og det trives jeg fint med. Men pligterne bliver flere, og de får en anden karakter. De bliver straf. F.eks. kan jeg huske, jeg en nat bliver sendt ud på en mark for at fikse et hegn, mens det regner og tordner. Da jeg kommer tilbage, må jeg sove i stalden, fordi de ikke ville have mig ind i huset.

Min opvækst i glimt

Mad bliver også en straf. Hvis jeg gør noget, som de ikke bryder sig om. Jeg får gammel mad eller slet ikke mad. Jeg taber mig 15 kilo de næste 1,5 år og sniffer lightergas, fordi det mætter.

Min plejemor skælder os ud. Hun kalder os dumme og uduelige. Min plejefar er grovere. Han havde gået til kampsport og kan lide at vise mig og de andre plejebørn, at han er fysisk stærkere end os. Han smider os ned i gulvet og holder os nede. Han siger, hans opgave er at nedbryde os, så vi kan bygges op igen.

Da jeg er 14 år, kan jeg igen flytte hjem til min mor og stedfar. Det er godt, men året efter får jeg det rigtig skidt igen.

Jeg ryger ud og ind af psykiatrien. Jeg bliver indlagt med selvmordstanker mange gange.

Jeg kan huske, jeg selv ringede til lægevagten, når det blev for slemt. Så blev jeg indlagt et døgn, men udskrevet igen; Jeg havde jo været stærk nok til at ringe og kunne så nok også klare mig selv. Heldigvis får jeg på et tidspunkt en dygtig psykolog. Det hjælper mig til at komme på fode igen i en periode.

Da jeg er 17 år, får jeg det skidt igen – denne gang er det uvissheden, der rammer mig. Hvad kommer der til at ske, når jeg bliver myndig? Vil jeg stadig få hjælp af psykologen? Og vil jeg kunne klare presset? Jeg får endnu et tilbagefald og begynder at tage kokain. Det skjuler de dårlige følelser. Jeg prostituerer også mig selv for at få råd til stoffer. Der går næsten halvandet år, før jeg bliver clean.

Jeg er begyndt på EUD og får

også en læreplads, men jeg kan ikke holde det ud. Jeg føler igen. Min kollega siger noget, og jeg begynder at græde. Det er for svært at være i, når jeg ikke har stofferne til at dulme. Jeg skifter læreplads.

Jeg er 21 år i dag. Jeg har en kæreste og er netop blevet færdig som cykelmekaniker. Jeg holder mig i gang, bearbejder det, jeg har med mig, gennem skriverier. Det er terapeutisk for mig at skrive digte. Jeg ejer min historie, når den kommer på papir.

Jeg tror ikke, man vil kunne se på mig, hvad jeg har været igennem. Min dag er rimelig normal. Men jeg sover ofte dårligt, har mareridt og pisser sommetider i sengen. Min opvækst gør også, at jeg har svært ved at mærke mine grænser og tit ikke får sagt fra. Det øver jeg mig stadig i.

Sundheds- området

Børn, der har været udsat for vold, oplever ofte akutte psykiske og somatiske eftervirkninger, herunder traumer og behandlingskrævende skader. Disse helbredsmæssige konsekvenser kan række langt ind i voksenlivet og kræver øget brug af sundhedsvæsenet, som udgør betydelige samfundsøkonomiske omkostninger. Samtidig medfører merforbruget af sundhedsvæsenet mærkbare budgetøkonomiske konsekvenser for det offentlige.

I dette afsnit opgøres de samfunds- og budgetøkonomiske omkostninger af vold i barndommen på sundhedsområdet. Afsnittet belyser centrale psykiske og somatiske lidelser samt akutte behandlinger, der driver udgifterne for både børn og voksne, og beskriver herunder fordelingen af udgifter mellem kommune, region og stat. Yderligere afdækkes en række andre sundhedsmæssige konsekvenser, der kan skyldes volden, f.eks. tandskader, type 2 diabetes, rygning og hjerte-kar-sygdomme, som ikke er værdisat i analysen, men som forventeligt udgør væsentlige yderligere omkostninger for samfundet.

Konsekvenser af vold i barndommen koster samfundet op mod 1,2 mia. kr. om året på sundhedsområdet

De samfundsøkonomiske omkostninger fra merforbruget af sundhedsvæsenet estimeres at udgøre 0,5-1,2 mia. kr. årligt, jf. figur 4.

Langt størstedelen af omkostningerne er knyttet til behandling af psykiske og somatiske lidelser. Behandlingen af psykiske lidelser medfører omkostninger til blandt andet sygehusbehandling, psykologer og psykiatere samt til kommunal behandling såsom hjemmehjælp og genoptræning. Behandlingen af somatiske lidelser inkluderer behandling af kroniske smerter, som foruden de ovenstående omkostninger til sygehus og hjemmehjælp også omfatter øgede udgifter til blandt andet medicin, fysioterapi og kirurgi.²⁰ Når børn behandles akut som følge af vold i barndommen, er der også udgifter til både ambulant behandling, indlæggelser samt efterfølgende genoptræning.

Det øgede forbrug af sundhedsvæsenet medfører budgetøkonomiske udgifter for både kommunerne og regionerne. Disse udgør i alt op mod 0,9 mia. kr. årligt, jf. tabel 4.

De budgetøkonomiske omkostninger er opgjort som de offentlige sundhedsudgifter. De opgjorte samfundsøkonomiske omkostninger inkluderer ligeledes de offentlige sundhedsudgifter, men medregner derudover også værdien af skatter og afgifter af dette forbrug.

Regionerne bærer langt størstedelen af de budgetøkonomiske omkostninger inden for alle belyste indsatser på sundhedsområdet, jf. tabel 4.

Behandling af psykiske lidelser og somatiske sygdomme driver de beregnede sundhedsomkostninger

For nogle børn medfører volden udvikling af PTSD allerede i barndommen. Et dansk registerstudie viser, at børn har 0,5-1,7 procentpoint højere risiko for at udvikle PTSD på et tidspunkt, mens de er 9-15 år, hvis de er vokset op med vold i hjemmet i løbet af de første otte år af deres liv.²¹ Her defineres vold som tilfælde, hvor forældre er sigtet for personfarlig kriminalitet eller moderen har haft skadestuekontakt som følge af vold. Denne analyse anvender disse kausale estimater for at opgøre merforekomsten af PTSD for 9-15-årige, der har oplevet vold i barndommen. Behandling af PTSD kræver specialiserede forløb i sundhedsvæsenet, f.eks. i form af traumefokuseret kognitiv adfærdsterapi (Tf-CBT-forløb), der specifikt anbefales til behandling af børn og unge med PTSD.²² Det medfører udgifter for kommunerne.

Oplevelser med vold i hjemmet øger risikoen for angst og depression. Et norsk studie viser, at børn, der oplever vold i hjemmet, har 0,1-1,7 procentpoint højere risiko for at udvikle angst.²³ Et britisk studie viser tilsvarende, at voksne mellem 33 og 55 år, der har oplevet vold i barndommen, har 0,8-6,2

Figur 4. Basisestimat: Årlige samfundsøkonomiske omkostninger på sundhedsområdet

Kilde: Implement Economics på baggrund af Bhuller et al. (2024), Bussières et al. (2023), Lyk-Jensen et al. (2017), Danske Patienter (2022), Iversen et al. (2025), Conti et al. (2021), Børns Vil r (2026), Sundhedsstyrelsen (2022), Finansministeriet (2023) og Danmarks Statistik.

Tabel 4. Basisestimat: Årlige budgetøkonomiske omkostninger på sundhedsområdet

Mia. kr.

	Kommuner	Regioner	Stat	I alt
Psykiatri	<0,1-0,1	0,2-0,5	-	0,2-0,6
Somatik	<0,1	0,2-0,3	-	0,2-0,3
Akut behandling	-	<0,1	-	<0,1
I alt	<0,1-0,1	0,4-0,8	-	0,4-0,9

Noter: På grund af afrundinger summer delkomponenter ikke nødvendigvis til totalen.

Kilde: Implement Economics på baggrund af Bhuller et al. (2024), Bussières et al. (2023), Lyk-Jensen et al. (2017), Danske Patienter (2022), Iversen et al. (2025), Conti et al. (2021), Børns Vilkar (2026), Sundhedsstyrelsen (2022), Finansministeriet (2023) og Danmarks Statistik

procentpoint højere risiko for at få diagnosen angst og 1,4-10,5 procentpoint højere risiko for at udvikle en depression.²⁴

Også angst og depression kræver behandling – og det medfører omkostninger for samfundet. Det er blandt andet i form af udgifter til medicin, den almene praksissektor samt psykologer og psykiatere, der alle dækkes af regionerne. Behandlingen af de psykiske lidelser kan også omfatte kommunale udgifter, f.eks. til hjemmehjælp. Denne analyse medregner derfor øgede omkostninger til behandling af angst for børn og voksne samt til behandling af depression for voksne på baggrund af de kausale estimer fra det norske og britiske studie.

” Min dag er rimelig normal.
Men jeg sover ofte dårligt,
har mareridt og pisser
sometider i sengen.”
Lasse

Behandling af depression blandt voksne som følge af vold i barndommen koster 0,2-0,5 mia. kr.  rligt og udgør en delmængde af de samlede omkostninger til psykiske lidelser.

Vold i barndommen kan også have fysiske konsekvenser senere i livet. Forskning viser, at oplevelser med vold og overgreb i barndommen øger risikoen for at udvikle kroniske smerter som voksen. Et meta-studie finder, at voksne, der har været udsat for vold i barndommen, i studiet defineret som fysisk, psykisk og seksuel misbrug og forsømmelse, har 38-53 % højere risiko for at udvikle kroniske smerter.²⁵ Dette resultat anvendes i denne analyse til at opgøre merforekomsten af kroniske smerter. De kroniske smerter kræver behandling gennem f.eks. sygehus-behandling og fysioterapeuter, hvilket medfører øgede offentlige omkostninger.

Når børn oplever fysisk vold, kan det i værste tilfælde kræve akut behandling på sygehus, som kan indebære ambulant behandling og indlæggelse samt efterfølgende genoptræning. Et dansk studie finder, at der årligt er 1.300-1.400 skadestueundersøgelser for fysisk mishandling af børn op til 15 år, og at volden i 20 % af tilfældene er begået af voksne.²⁶ Denne analyse opgør på baggrund heraf merforbruget af akut behandling på skadestuer, som følge af vold i barndommen. I modsætning til estimatet for de øvrige omkostninger baseres disse ikke på kausale estimater, men opgøres i stedet som den del af udgifterne til skadestueundersøgelser af børn, der kan knyttes til vold i barndommen. Omkostninger til akut behandling udgør kun en mindre andel af de samlede omkostninger, jf. figur 4. Det skyldes i høj grad et stort mørketal, da årsagen til de fysiske skader på skadestuen sjældent registreres som vold i barndommen.²⁷ Derfor er den reelle omkostning for samfundet formentlig også større.

Andre psykiske og somatiske lidelser peger på yderligere omkostninger for sundhedsvæsenet

Vold i barndommen kan medføre en række andre sundhedsmæssige konsekvenser, der ikke indgår i basisestimatet, men som alligevel peger på et merforbrug i sundhedsvæsenet.

Vold i barndommen kan føre til en række yderligere psykiske lidelser, f.eks. stemningslidelser og adfærdsforstyrrelser.²⁸ Disse lidelser kan have store konsekvenser for den enkelte og kræver ofte langvarig behandling og løbende opfølgning, hvilket afspejles i et øget forbrug af psykiatrien og deraf følgende samfundsøkonomiske omkostninger. Disse omkostninger er dog ikke medtaget i analysen, da der ikke har været behandlingsomkostninger tilgængelige specifikt for disse lidelser.

Vold i barndommen kan også have langsigtede konsekvenser for den fysiske sundhed senere i livet, herunder type 2 diabetes, hjerte-kar-sygdomme og rygning.²⁹ Disse konsekvenser kan potentielt

medføre væsentlige sundhedsudgifter. F.eks. koster behandling af diabetes og hjerte-kar-sygdomme årligt mere end 12 mia. kr. tilsammen.³⁰

Dog vurderer et metastudie, at evidensen for en sammenhæng mellem vold mod børn og senere udvikling af type 2 diabetes, hjerte-kar-sygdomme og rygning er begrænset eller inkonsistent. Meta-studiet finder heller ikke tilstrækkelig evidens for en sammenhæng til en række andre helbreds-mæssige konsekvenser som f.eks. cancer, fedme og alkoholproblemer.³¹ Andre studier peger samtidig på, at en række af disse helbredsudfald i høj grad også kan hænge sammen med andre belastninger i opvæksten (*Adverse Childhood Experiences*).³² Da den eksisterende litteratur ikke giver et tilstrækkeligt robust grundlag for at fastslå en entydig sammenhæng mellem vold i barndommen og disse konsekvenser, indgår de ikke i analysen. Konsekvenserne kan derfor repræsentere yderligere sundhedsmarkostninger, som ikke indgår i basisestimatet. Den eksisterende evidens giver imidlertid ikke grundlag for at kvantificere omfanget eller fastslå, hvor stor en del der specifikt kan tilskrives vold i barndommen. Dette belyses nærmere i følsomhedsanalysen i afsnit 2.

Der findes desuden international evidens for, at børn udsat for vold og omsorgssvigt har dårligere tand- og mundsundhed.³³ Men studierne kan ikke fastslå, om det skyldes volden eller andre faktorer i børnenes liv. Derfor indgår omkostninger til f.eks. tandskader ikke i analysen.

Samtidig påvirker helbredsproblemer som følge af vold i barndommen ikke kun de offentlige udgifter til behandling, men også den enkeltes livskvalitet og risiko for tidlig død. Sådanne konsekvenser kan udgøre betydelige samfundsøkonomiske omkostninger. Tidlig død medfører tab af leveår, mens fysiske og psykiske helbredsproblemer kan reducere den sundhedsrelaterede livskvalitet gennem mange år. En norsk analyse estimerer de årlige omkostninger ved tab af sundhedsrelateret livskvalitet blandt børn udsat for vold til 9,1 mia. norske kroner. Med en mekanisk justering for befolkningsstørrelse og valutakurs svarer det til ca. 6,7 mia. danske kroner i Danmark.³⁴ Disse omkostninger indgår ikke i denne analyse, da den kausale sammenhæng til vold i barndommen er usikker. Resultatet er derfor blot illustrativt, men peger dog på, at de samlede samfundsøkonomiske omkostninger på sundhedsområdet kan være væsentligt højere end de opgjorte.

ACE-studier undersøger konsekvenser af belastninger i barndommen

ACE (*Adverse Childhood Experiences*) er et begreb, der særligt anvendes i forskningen til at beskrive belastende oplevelser i barndommen. Det kan inkludere fysisk, psykisk eller seksuel vold og omsorgssvigt, men også andre belastninger som sygdom, dødsfald, skilsmisses, kriminalitet eller økonomiske problemer i familien. ACE-studier undersøger typisk, hvordan én eller flere af disse oplevelser hænger sammen med konsekvenser senere i livet.

ACE-studier finder generelt, at belastende oplevelser i barndommen er forbundet med en øget risiko for blandt andet PTSD, kroniske smerter, førtidspension, længerevarende brug af offentlige ydelser samt risiko for tidlig død.³⁵ Studier finder samtidig, at belastende oplevelser i barndommen er forbundet med øget forekomst af forskellige former for risikobetonet adfærd, som f.eks. rygning, alkohol- og stofmisbrug samt seksuel risikoadfærd, hvilket kan bidrage til udviklingen af en række kroniske sygdomme senere i livet.³⁶

Da studierne ofte undersøger flere typer belastninger samlet, er det imidlertid ikke altid muligt at afgøre hvor stor en del af konsekvenserne, der kan tilskrives vold i barndommen specifikt. I denne analyse anvendes derfor kun resultater fra ACE-studier, der opgør konsekvenser særskilt for vold i barndommen. Det gælder blandt andet kroniske smerter, hvor et meta-studie opgør sammenhængen specifikt for fysisk, psykisk og seksuel vold samt omsorgssvigt.

”Jeg går på en særlig tilrettelagt ungdomsuddannelse, hvor jeg kan være kreativ og bruge mine hænder, og jeg får ungestøtte. Jeg har svært ved at holde mig i ro og er også hypermobil, som nogle gange gør virkelig ondt.”

Luka

Hjælpen kom fem år for sent

Luka ville ønske, at myndighederne ikke havde sat ind med fem års forsinkelse, men med det samme, da de fik kendskab til, at der var problemer i hjemmet. Hans forældre er skilt, og i begge hjem bliver han udsat for fysisk og psykisk vold, til han slipper væk som 17-årig.

Da jeg er 12 år, får jeg min venindes mor til at ringe til politiet første gang. Jeg kan ikke holde det ud længere. Inderst inde håber jeg, at jeg vil blive fjernet fra mine forældre. Året inden var jeg kommet til Danmark fra Østeuropa.

Men jeg bliver skuffet. Vi får besøg af en fra kommunen et par gange om ugen i en periode, men intet ændrer sig.

Både mine søskende og jeg bliver udsat for vold, trusler og isolation i barndommen af især min moder, mens min fader er mere flink. Jeg foretrækker at kalde dem moder og fader, fordi vi ikke længere er tætte på hinanden. Vi blev slået, og bagefter blev vi elsket, hvis

det giver mening.

Jeg elsker dem ikke længere.

Børn er afhængige af forældre, måske elskede jeg dem, men det gør jeg ikke mere. Jeg har nærmest ikke kontakt til dem.

De ignorerer mig, og jeg skal passe mig selv. Når jeg græder som barn, råber de voksne ad mig, og jeg begynder at græde højere.

Jeg skifter skoler. De venner, jeg får, behandler mig dårligt. Jeg fortæller en lærer, at jeg bliver slået derhjemme, men det får jeg ikke nogen hjælp af. Læreren ringer til min far, som glatter ud, og så gør skolen ikke mere. Det bliver ikke bedre. Derefter ringer

en venindes mor til politiet, som får kendskab til min historie første gang.

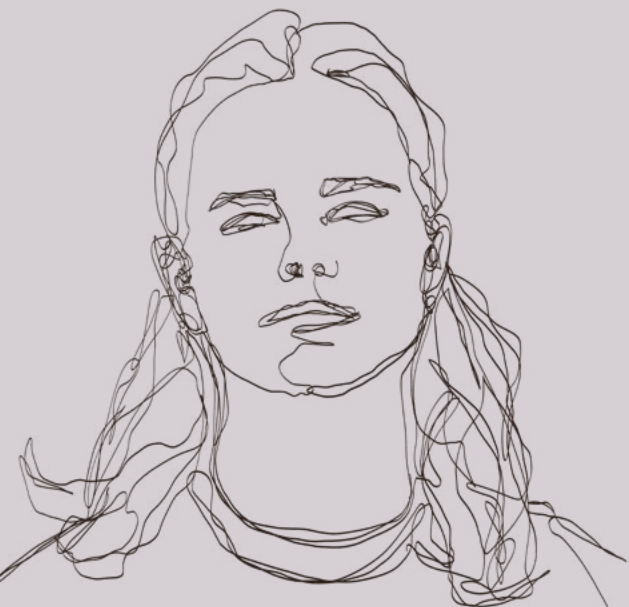
Kommunen går ind i det. Jeg bliver testet for diagnoser, men de opdager ikke, hvor meget vold der er fra både min moder og i min faders hjem med hans kæreste og bror. I den periode bliver jeg udredt for en tilknytningsforstyrrelse. Jeg reagerer kraftigt på visse ting.

Min fader er chokeret over, at jeg har ringet til politiet. Hans kæreste og hans bror er vrede på mig. Jeg bliver bebrejdet, kaldt forkælet og en løgner. De vil ikke indse, at deres vold og trusler og den dårlige familiedynamik splitter os ad indefra. For at gøre dem glade prøver jeg at få kommunen til at slette informationerne om opkaldet til politiet, men det kan ikke lade sig gøre.

Det skete under corona, hvor vi var tvunget til at være meget sammen. De anerkender slet ikke, hvor dårligt jeg har det. Deres reaktioner er meget voldsomme for en 12-årig dreng.

Derefter lukker jeg ned for mig selv i fem år. Jeg står op hver dag, går i skole og prøver at lade som ingenting, også når den psykiske og fysiske vold står på. Det er hæsligt.

Min opvækst i glimt

7 år:

Moder og fader bliver skilt

Hele barn- og ungdommen:

Fysisk og psykisk vold fra begge forældre, også fra deres nye partnere.

11 år:

Flytter til Danmark – inkl. begge forældre med respektive partnere

12 år:

Politiet kontaktes første gang

12 år:

Udredt for diagnose, volden opdages ikke

16 år:

Skolepsykologen underretter kommunen om vold

17 år:

Flytter på døgninstitution, definerer egen familie og begynder på STU

Alle i min slægt er tohovedede slanger. Hvorfor gjorde de ikke noget, når de vidste, at jeg blev slået og kuert nærmest hver dag?

Hvordan skulle jeg som barn vide, at jeg havde ret til hjælp udefra, når ingen fortalte det?

Kort før min 17-års fødselsdag underretter min skolepsykolog kommunen om fysisk og psykisk vold mod mig i hjemmet. Det hjælper. Efter nogle møder bliver jeg anbragt på en døgninstitution, som er det rigtige for mig.

I dag er Barnets Lov kommet, det synes jeg er godt. Jeg håber, det hjælper andre børn til ikke at få en opvækst som min.

Jeg ville ønske, at hjælpen ikke var kommet med fem års forsinkelse.

Jeg fortæller ikke om min opvækst til ret mange. Jeg orker ikke, at de skal dømme mig ud fra min barndom. Det, jeg blev udsat for, er fucked up. Jeg forstår ikke, at nogen kan gøre sådan over for et barn. Jeg fnyser af deres handlinger i dag.

I modsætning til andre unge har jeg ikke en biologisk familie, som støtter mig. Jeg skal selv håndtere min livssituation. Jeg har min selvvalgte familie, hvor en er min søster, og så har jeg to andre, der betyder meget for mig. Jeg går på en særlig tilrettelagt ungdoms-

uddannelse, hvor jeg kan være kreativ og bruge mine hænder, og jeg får ungestøtte. Jeg har svært ved at holde mig i ro og er også hypermobil, som nogle gange gør virkelig ondt.

Jeg drømmer om at komme ud at bo i min egen lejlighed. Min sagsbehandler siger, at det nok skal lykkes. Jeg vil ikke længere være voksen i et barns krop. Det, der er sket, er en del af mit liv. Jeg kan ikke ændre fortiden, så jeg kigger fremad.

Jeg lever ikke i smerte mere. Jeg er faktisk rimelig glad.

Beskæftigelsesområdet

Personer, der har været udsat for vold i barndommen, står oftere uden for uddannelse og beskæftigelse som unge og har også en svagere tilknytning til arbejdsmarkedet som voksne. Dette medfører samfundsøkonomiske omkostninger, primært som følge af tabt værdiskabelse, fordi færre personer deltager i arbejdsstyrken og dermed bidrager mindre til den økonomiske aktivitet. Samtidig medfører det betydelige budgetøkonomiske udgifter for det offentlige, fordi personer uden arbejde betaler mindre i skat og modtager flere offentlige ydelser.

I dette afsnit opgøres de samfundsøkonomiske og budgetøkonomiske omkostninger af vold i barndommen på beskæftigelsesområdet. Afsnittet beskriver de centrale faktorer, der driver omkostningerne, og belyser samtidig en række yderligere potentielle konsekvenser af volden, herunder uddannelsesniveau og produktivitet, som ikke er værdisat i analysen.

Vold i barndommen koster samfundet op mod 6,9 mia. kr. om året på beskæftigelsesområdet

Samlet udgør de samfundsøkonomiske omkostninger på beskæftigelsesområdet 1,1-6,9 mia. kr. om året, jf. figur 5.

Langt størstedelen af de samfundsøkonomiske omkostninger på beskæftigelsesområdet skyldes tabt værdiskabelse som følge af en lavere deltagelse på arbejdsmarkedet blandt voldsudsatte. Det store spænd i den tabte værdiskabelse afspejler den usikkerhed, der er i de underliggende data. Litteraturen kan ikke fastslå præcist, hvor meget vold i barndommen øger risikoen for at stå uden for arbejdsmarkedet som voksen.

Omvendt medfører lavere uddannelsesaktivitet blandt unge en mindre besparelse i form af lavere uddannelsesudgifter. Besparelsen afspejler, at færre unge er under uddannelse i et givent år, og er beregnet på baggrund af de gennemsnitlige udgifter pr. elev. Besparelsen er dog meget begrænset og har ikke betydning for de samlede samfundsøkonomiske omkostninger på beskæftigelsesområdet.

Den svagere tilknytning til arbejdsmarkedet medfører betydelige budgetøkonomiske konsekvenser for de offentlige finanser for i alt op mod 2,9 mia. kr. årligt, jf. tabel 5.

Samlet udgør de budgetøkonomiske omkostninger op mod 1,5 mia. kr. for kommunerne og op mod 1,4 mia. kr. for staten årligt. Det skyldes primært lavere skatteindtægter for staten og kommunerne samt højere udgifter til overførsler for kommunerne, jf. tabel 5.

2,9 mia. kr. svarer til ...

mere end statens årlige netto-udgifter til driften af Rigspolitiet.³⁷

Lavere beskæftigelse driver de samfundsøkonomiske omkostninger

Både unge og voksne, der har været udsat for vold i barndommen, har en svagere tilknytning til arbejdsmarkedet. For unge viser et britisk studie, at 18-årige, der har oplevet vold i hjemmet, har omtrent dobbelt så stor risiko for at være uden for både uddannelse og beskæftigelse.³⁸ Her opgøres vold som tilfælde, hvor barnet er blevet skadet af en voksen eller har haft kontakt til sociale myndigheder.

Tilsvarende finder et dansk registerstudie, at 29 % af unge, der har været udsat for fysisk vold i hjemmet, er uden for uddannelse og beskæftigelse

Figur 5. Basisestimat: Årlige samfundsøkonomiske omkostninger på beskæftigelsesområdet

Kilde: Implement Economics på baggrund af Jaffee et al. (2018), Social- og Boligstyrelsen (2026), Conti et al. (2021), Skatteministeriet (2025), Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (2019), Børne- og Undervisningsministeriets UddannelsesGuide, Finansministeriet (2023) og Danmarks Statistik.

Tabel 5. Basisestimat: Årlige budgetøkonomiske omkostninger på beskæftigelsesområdet
Mia. kr.

	Kommuner	Regioner	Stat	I alt
Arbejdsmarkeds- overførsler	0,2-0,9	-	0,1-0,6	0,3-1,5
Tabte skatteindtægter	0,1-0,6	-	0,1-0,8	0,2-1,4
Udgifter til SU (besparelse)	-	-	- <0,1	- <0,1
Udgifter til uddannelse (besparelse)	-	-	- <0,1	- <0,1
I alt	0,3-1,5	-	0,2-1,4	0,5-2,9

Noter: På grund af afrundinger summer delkomponenter ikke nødvendigvis til totalen. De beregnede skatteindtægter er ekskl. kirkeskat. Negative udgifter udgør en mindreomkostning og dermed en besparelse.

Kilde: Implement Economics på baggrund af Jaffee et al. (2018), Social- og Boligstyrelsen (2026), Conti et al. (2021), Skatteministeriet (2025), Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (2019), Finansministeriet (2026), Børne- og Undervisningsministeriets UddannelsesGuide, Finansministeriet (2023) og Danmarks Statistik.

som 21-årige mod 16 % blandt sammenlignelige unge.³⁹ Her identificeres vold som de tilfælde, hvor der er registreret fysisk vold mod barnet, før det fylder 18 år, i forbindelse med en sigtelse mod en forælder eller samboende voksen.

Denne svagere tilknytning til uddannelse og arbejdsmarked fortsætter ind i voksenlivet. Et britisk studie finder, at personer udsat for vold eller omsorgssvigt i barndommen har en lavere sandsynlighed for at være i beskæftigelse som hhv. 42- og 50-årig på 0,5-6,0 procentpoint, mens studiet ikke finder nogen effekt som hhv. 33- og 55-årig.⁴⁰

I denne analyse baseres de samfunds- og budgetøkonomiske konsekvenser på ovenstående studier. Da sidstnævnte studie kun belyser konsekvenserne for bestemte alderstrin (33, 42, 50 og 55 år), estimeres konsekvenserne for de mellemliggende aldre ved at antage, at de ændrer sig gradvist mellem de observerede alderstrin.⁴¹ I basisestimatet indgår der derimod ikke konsekvenser for 22-32-årige, da dette ville kræve, at resultater fra forskellige studier med forskellige målgrupper og datagrundlag sammenholdes. Dette gøres dog i følsomhedsanalysen i afsnit 2.

Jeg har været i terapi i mange år. Jeg har været indlagt med spiseforstyrrelser, haft selvmordsforsøg, fået konstateret PTSD, været i systemet på alle mulige måder. Men jeg er her stadig.

Bobbi

Den lavere arbejdsmarkedstilknytning medfører to centrale økonomiske konsekvenser. For det første reducerer det den samlede værdiskabelse i samfundet, fordi færre bidrager med arbejdskraft. For det andet påvirker det de offentlige finanser, fordi personer uden arbejde betaler mindre i skat og modtager flere offentlige ydelser.⁴² Omvendt medfører lavere deltagelse i uddannelse på kort sigt lavere offentlige udgifter, blandt andet til uddannelsesinstitutioner og SU. Denne effekt har dog ikke indflydelse på de samlede omkostninger.

Basisestimatet forudsætter, at vold i barndommen ikke påvirker arbejdsmarkedstilknytningen i alderen 22-32 år. Det er imidlertid usandsynligt, når både yngre og ældre aldersgrupper udviser en svagere tilknytning til arbejdsmarkedet. Dette belyses i følsomhedsanalysen i afsnit 2.

Yderligere forudsætter basisestimatet, at f.eks. konflikter i hjemmet kan adskilles fra vold i barndommen som selvstændige forklaringer på den senere arbejdsmarkedstilknytning. Da disse forhold ofte hænger tæt sammen, er der risiko for, at en del af voldens betydning for den senere arbejdsmarkedstilknytning fjernes i analysen. Når der i mindre grad korrigeres for andre forhold, der kan hænge sammen med volden, findes der konsekvent, at vold i barndommen medfører endnu lavere arbejdsmarkedstilknytning, og altså endnu højere samfundsøkonomiske omkostninger (se mere om dette i afsnit 3). Derfor vurderes det øvre estimat inden for intervallet at give det mest retvisende bud på omkostningerne på beskæftigelsesområdet. Vurderingen er behæftet med betydelig usikkerhed, da den præcise effekt er vanskelig at opgøre.

Jeg ryger ud og ind af psykiatrien. Jeg bliver indlagt med selvmordstanker mange gange. Jeg kan huske, jeg selv ringede til lægevagten, når det blev for slemt. Så blev jeg indlagt et døgn tid, men udskrevet igen; Jeg havde jo været stærk nok til at ringe og kunne så nok også klare mig selv.

Lasse

Lavere uddannelsesniveau og produktivitet kan indebære yderligere omkostninger

Vold i barndommen kan medføre en række yderligere konsekvenser på beskæftigelsesområdet. Dette afsnit beskriver konsekvenser, hvor evidensen ikke er tilstrækkelig til at indgå i basisestimatet, men som samlet peger på, at de samfundsøkonomiske omkostninger er højere.

Volden kan påvirke børns skolegang og uddannelsesforløb. Undersøgelser viser, at børn, der oplever vold i hjemmet, generelt klarer sig dårligere i skolen, som beskrevet i afsnittet om socialområdet. Danske studier finder, at børn, der oplever vold i hjemmet, opnår lavere karakterer ved folkeskolens afgangsprøve og har højere fravær end sammenlignelige børn, der ikke har oplevet vold i hjemmet.⁴³ Derudover peger danske analyser på, at børn, der oplever svigt i hjemmet, i lavere grad begynder på og færdiggør en ungdomsuddannelse.⁴⁴ Dette kan blandt andet hænge sammen med, at børn udsat for vold oftere mistrives i skolen og har dårligere forudsætninger for læring, som f.eks. koncentrationsbesvær og andre udfordringer i skoleforløbet.⁴⁵ Samlet set kan disse forhold både reducere sandsynligheden for at gennemføre en uddannelse og betyde, at det opnåede uddannelsesniveau er lavere, end hvis børnene ikke havde været voldsudsatte.

Et lavere uddannelsesniveau kan i forlængelse påvirke produktiviteten senere i livet.⁴⁶ Studier fra USA og Canada finder, at personer, udsat for vold i barndommen, i gennemsnit har lavere indkomst som voksne.⁴⁷ Det peger på lavere produktivitet blandt de personer, der er i beskæftigelse. Studierne er dog baseret på relativt alvorlige tilfælde af vold. I det canadiske studie er det personer udsat for seksuelle overgreb i barndommen både målt ved selvrapportering og ved sager anmeldt til myndigheder, mens det i det amerikanske studie er opgjort på baggrund af domstolsregistrerede sager om fysisk vold, seksuelle overgreb og omsorgssvigt i barndommen. Omvendt finder et britisk studie ikke nogen sammenhæng mellem vold i barndommen og indkomst for personer, der er i beskæftigelse.⁴⁸ I dette studie opgøres vold mere bredt som at have oplevet mindst én form for vold eller omsorgssvigt fra en primær omsorgsperson før 16-årsalderen baseret på retrospektiv selvrapportering i voksenlivet.

Samlet set er evidensen for sammenhængen mellem vold i barndommen og lavere produktivitet ikke entydig. Dertil kommer, at indkomstforskelle er vanskelige at overføre direkte mellem lande, fordi arbejdsmarkedsforhold, løndannelse og institutionelle rammer varierer. Studierne peger i forskellige retninger, og resultaterne afhænger blandt andet af, hvordan vold defineres og af de arbejdsmarkeds-mæssige og institutionelle forhold i de lande, hvor studierne er gennemført. Det betyder, at det ikke kan fastslås med tilstrækkelig sikkerhed, at alle personer, der har oplevet vold i barndommen, har en lavere produktivitet som voksne. Disse effekter indgår derfor ikke i de kvantificerede estimater, men må betragtes som en potentiel yderligere samfundsøkonomisk konsekvens.

Med familiens ære på sine skuldre

Sarah kommer af en afghansk familie. De kom til Danmark, da hun var lille, og hun voksede op på Fyn. I pæredanske omgivelser med pulserende ungdomsliv og aktiviteter på tværs af køn. Netop dét udfordrer Sarahs storebror, der er bange for, at hun krænker familiens ære og ønsker at kontrollere hendes adfærd og udseende.

Jeg kommer af en konservativ familie, kan man sige. Traditioner og familiens ære betyder alt. Det efterlader ikke så meget plads til mig, som pige eller kvinde. Det har jeg kunnet mærke.

Min far har altid haft et job, hvor han har boet meget i udlandet. Han er kun hjemme hos os et par gange om året. Så det er for det

meste kun min mor, mig og min storebror, som er 10 år ældre. Han tænker derfor, at han skal være manden i huset og indtager far-rollen overfor mig.

Det bliver tydeligst, da jeg kommer i gymnasiet. Nok fordi, man i den tid finder ud af, hvilke drømme man har, og ønsker at prøve nye ting af.

Hos os vil min storebror bestemme, hvad jeg må og ikke må. Om jeg har veninder, og hvordan jeg ser ud, og hvad jeg går i af tøj. Jeg må ikke gå med korte nederdele eller make-up. Det bliver mere og mere konsekvent. Han holder øje med mig hele tiden, og det tager til. Han forbyder mig at lave noget efter skole, jeg skulle komme lige hjem.

Min mor følger ham. Han synes, jeg er rebelsk, så det gør hun også. Hun forsøger også at kontrollere mig og opdrage mig i familiens tradition. Det handler om, hvad andre siger eller tænker – også dem uden for Danmark. De er påvirkede af frygten for 'rygte-samfundet'.

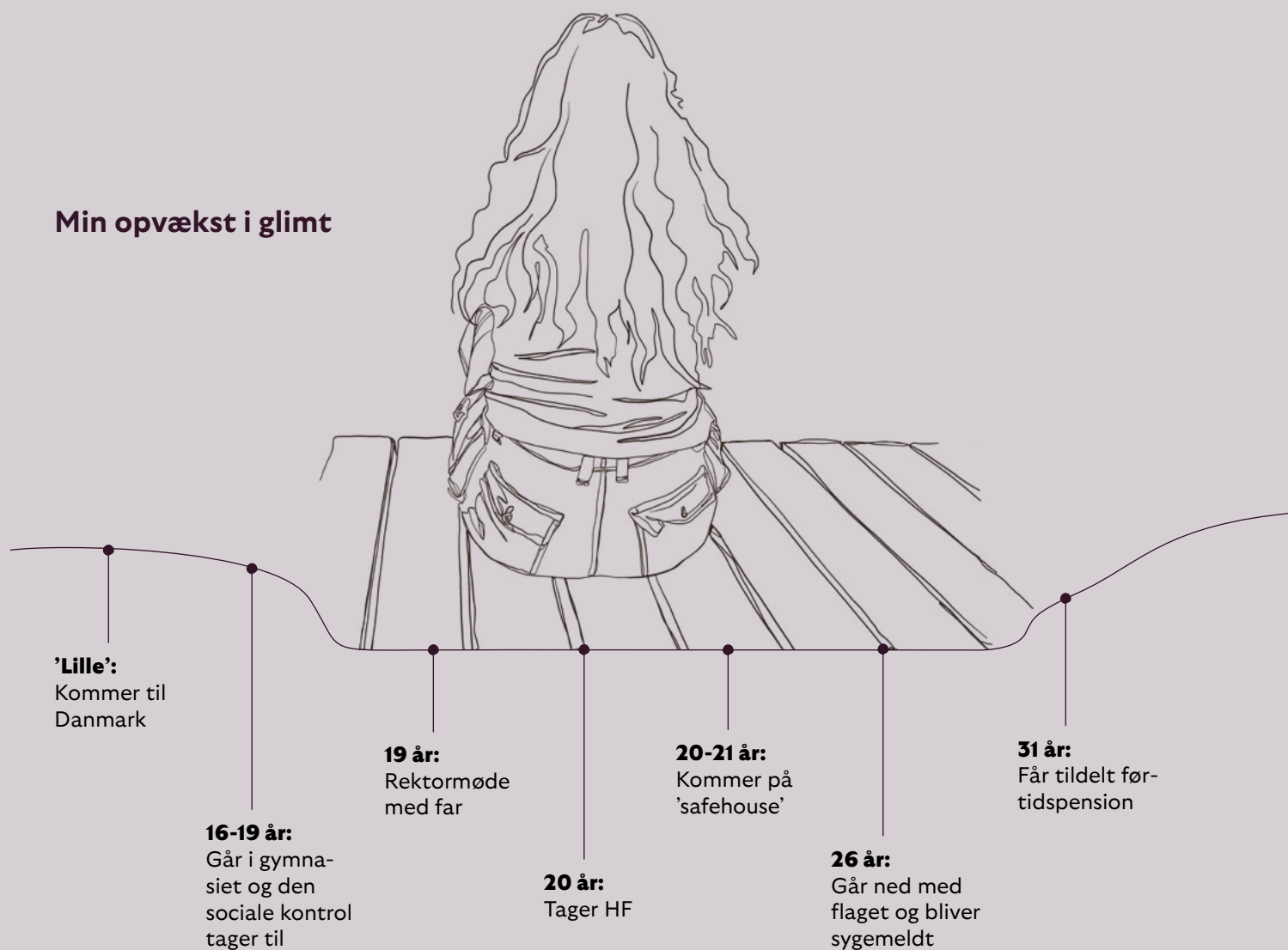
De kalder det omsorg. Men det er negativ social kontrol og psykisk vold.

Gymnasiet er typisk dansk. Og jeg kan ikke være en del af fællesskabet, hvor de hænger ud og fester. Jeg bliver mobbet af klassekammeraterne, som tydeligt mærker, jeg er begrænset i, hvad jeg må og kan. Jeg føler mig alene. Når jeg tænker tilbage, tænker jeg tit; hvorfor greb ingen ind?

Jeg husker, at jeg snakkede med en af mine undervisere om det.

Min opvækst i glimt

Det førte til en samtale på skolen mellem rektor og min far. Jeg var med for at tolke for min far. Det var ikke let, men nok den eneste måde, de troede, de kunne handle på. Det førte ingen vegne.

Til sidst dropper jeg ud. Jeg begynder senere på en HF i stedet. Jeg finder en fortrolig i en kvinde, som jeg har kendt i mange år. Hun hjælper mig væk. Og da jeg er 20 år, kommer jeg på et krisecenter i København, et 'safehouse'.

Jeg passer ikke ind. Jeg er der ni måneder. Men selv om jeg er langt væk fra familien, er det svært. Både fordi de andres situation er meget anderledes end min; mange af dem er misbrugere. Og fordi det er så anderledes

end det, jeg kender. Det virker voldsomt.

Da jeg kommer ud, finder jeg en kæreste. Vi flytter sammen i en lejlighed. Jeg tager en uddannelse, får et job og har drømme for min fremtid. Jeg vil gerne ind i politiet.

Men symptomerne fra en gammel hjernerystelse begynder at blusse op igen. Og jeg får konstateret en kronisk tarmsygdom, som giver inflammation i kroppen og svækker mig. Da jeg er allermest presset, går jeg ned med flaget og må stoppe med at arbejde. Jeg må opgive at søge ind på politiuddannelsen.

I dag er jeg på førtidspension.

Jeg kan ikke arbejde, selvom der ikke er noget, jeg hellere vil.

Jeg har fået konstateret PTSD – det mærker jeg, når der er mange mennesker, så bliver jeg ængstelig, og min krop kommer i alarmberedskab. Jeg føler mig overvåget og er på vagt.

Senfølgerne fra hjernerystelsen gør, jeg er meget træt og svimmel. Forskning viser, at man kan have svært ved at hele, hvis man har traumer fra barndommen. Jeg ved ikke, om det er rigtigt i mit tilfælde. Men der er ikke noget, jeg kan gøre ved det uanset.

Jeg har minimal kontakt med min familie i dag. Jeg føler, jeg er udstødt, fordi jeg ikke kunne bære familiens ære.

Justits- området

Når vold begås mod børn, kan det føre til retsforløb med efterforskning, retsforfølgelse og i nogle tilfælde afsoning for udøveren. Det indebærer et betydeligt ressourceforbrug i politiet, anklagemyndigheden, domstolene og kriminalforsorgen. Ved mistanke om vold kan der desuden gennemføres retsmedicinske screeninger af barnet for at undersøge og dokumentere eventuelle tegn på vold, hvilket også medfører udgifter for myndighederne. Samtidig har retsforløb og afsoning økonomiske konsekvenser ud over retssystemet, idet den dømte mister tilknytning til arbejdsmarkedet både under og efter afsoning.

I dette afsnit opgøres de samfundsøkonomiske og budgetøkonomiske omkostninger forbundet med retsforfølgelse, retsmedicinske screeninger af voldsudsatte og afsoning af voldsudøvere. Afsnittet belyser derudover en række bredere sammenhænge mellem vold i barndommen og senere kriminalitet, som ikke er værdisat i analysen.

Vold i barndommen koster samfundet op mod 190 mio. kr. om året på justitsområdet

I 2022 og 2023 blev ca. 1.200 personer sigtet for vold mod børn. Godt 200 af disse sager førte til domfældelse. Derudover blev ca. 1.300 personer sigtet for vold mod en partner med hjemmeboende børn, hvor knap 400 sager førte til domfældelse.⁴⁹

De opgjorte samfundsøkonomiske omkostninger på justitsområdet er afgrænset til sager, der anmeldes og retsforfølges, og hvor det er muligt at identificere en direkte sammenhæng til vold mod børn. Dette er for at sikre, at analysen alene medregner omkostninger, som opstår som følge af vold i barndommen. Omkostningerne inkluderer dels udgifter til retssystemet, herunder udgifter til afsoning og retsmedicinske screeninger, og dels omkostninger som følge af tabt værdiskabelse for de personer, som afsoner en dom med frihedsstraf.

Afgrænsningen betyder, at de opgjorte omkostninger må betragtes som konservative. Mange tilfælde af vold mod børn identificeres og registreres ikke som sådanne hos myndighederne, men kan alligevel medføre et betydeligt ressourceforbrug på justitsområdet, som ikke indgår i analysen. Det gælder f.eks. politiets udrykninger til anmeldelser om uro i hjemmet, hvor det ikke er muligt at opgøre den

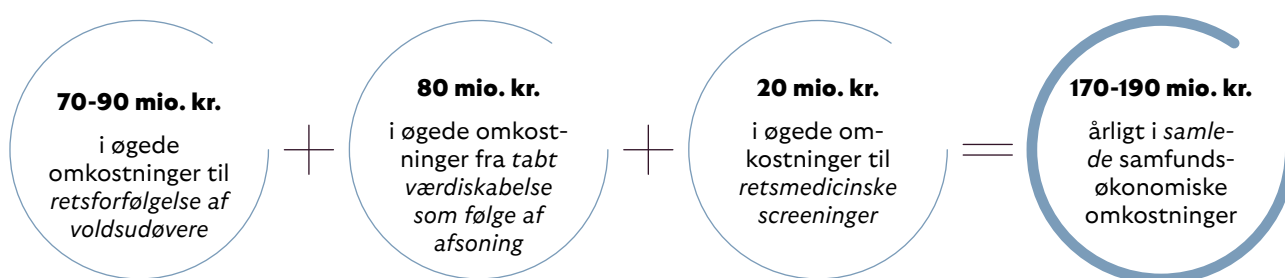
andel af ressourceforbruget, der kan henføres til vold mod børn. Derudover findes der kun i begrænset omfang data til at værdisætte bredere konsekvenser, såsom senere kriminalitet som følge af vold i barndommen. Omkostningerne fremstår derfor relativt begrænsede sammenlignet med de øvrige analyseområder, men det afspejler i høj grad datagrundlagets begrænsninger snarere end det reelle omfang af konsekvenserne.

Samlet udgør de opgjorte samfundsøkonomiske omkostninger på justitsområdet op mod 190 mio. kr. årligt, jf. figur 6.

Størstedelen af omkostningerne kan henføres til afsoningsomkostninger samt den tabte værdiskabelse, mens den dømte afsoner sin straf. Da afsoningslængden i sager om vold mod børn varierer, opgøres omkostningerne som et interval. Alternative strafflængder belyses yderligere i en følsomhedsanalyse i afsnit 2.

Retsforfølgelsen medfører budgetøkonomiske omkostninger for staten i form af ressourceforbrug til bl.a. politi, advokater, kriminalforsorg og retsmedicinske screeninger af børn. Hertil kommer lavere skatteindtægter for både kommune og stat som følge af, at de dømte har en lavere lønindkomst både under og efter afsoningen og dermed betaler mindre i skat. Samlet udgør de budgetøkonomiske omkostninger på justitsområdet op mod 106 mio. kr. årligt, jf. tabel 6.

Figur 6. Basisestimat: Årlige samfundsøkonomiske omkostninger på justitsområdet

Kilde: Implement Economics på baggrund af Børns Vilkår (2026), Tranæs & Geerdsen (2008), Helweg-Larsen et al. (2010), Justitsministeriet (2018), Justitsministeriet (2026) og Danmarks Statistik.

Tabel 6. Basisestimat: Årlige budgetøkonomiske omkostninger på justitsområdet

Mio. kr.

	Kommuner	Regioner	Stat	I alt
Retsforfølgelse af voldsudøvere	-	-	50-70	50-70
Tabte skatteindtægter som følge af afsoning	10	-	10	20
Retsmedicinske screeninger	-	-	16	16
I alt	10	-	76-96	86-106

Noter: De beregnede skatteindtægter er ekskl. kirkeskat.

Kilde: Implement Economics på baggrund af Børns Vilkår (2026), Tranæs & Geerdsen (2008), Helweg-Larsen et al. (2010), Justitsministeriet (2018), Justitsministeriet (2026) og Danmarks Statistik.

Retsforfølgelse og tabt værdiskabelse ved afsoning driver omkostninger på justitsområdet

Omkostningerne på justitsområdet opgøres på baggrund af antallet af sigtelser i voldssager mod børn begået af forældre eller stedforældre samt voldssager i hjemmet med hjemmeboende børn. Dette kombineres med estimerede omkostninger til retssystemet og tabt arbejdsfortjeneste som følge af afsoning blandt dømte voldsudøvere. Drabssager mod børn indgår ikke i opgørelsen. Disse sager medfører typisk væsentligt højere omkostninger til efterforskning, retsforfølgelse og afsoning og bidrager dermed til, at de opgjorte omkostninger på justitsområdet må betragtes som konservative.

To ud af tre underretninger om overgreb mod børn vedrører mistanke om vold begået af forældrene.⁵⁰

Anmeldte sager om vold medfører et ressourceforbrug i politiet. Ressourceforbruget stiger i takt med, at sagerne bevæger sig fra anmeldelse til sigtelse og i nogle tilfælde videre til tiltale og dom. Sager, der fører til sigtelser, indebærer et øget ressourceforbrug i politiet og derudover også i anklagemyndigheden. Omtrent 60 % af anmeldelser om vold fører til en sigtelse.⁵¹ En mindre del af disse sager føres videre ved domstolene i form af en tiltale. Sager, der fører til tiltale, medfører yderligere ressourceforbrug i anklagemyndigheden, domstolene og hos forsvarere. For vold i hjemmet gælder det for ca. 30 % af sigtelserne, at der rejses tiltale.⁵²

“ Da jeg er allermest presset, går jeg ned med flaget og må stoppe med at arbejde. Jeg må opgive at søge ind på politiuddannelsen. ”

Sarah

Omkring 25 % af sigtelserne for vold i hjemmet fører til domfældelse.⁵³ I disse tilfælde kan den dømte som udgangspunkt pålægges at betale sagens omkostninger. I praksis har mange dømte imidlertid begrænset betalingsevne, og omkring 80 % af sagsomkostningerne bæres derfor i sidste ende af staten, hvilket øger de offentlige udgifter.⁵⁴

En del af domfældelserne medfører frihedsstraffe. I disse tilfælde afsones straffen typisk i fængsler, hvilket medfører betydelige offentlige udgifter.⁵⁵ Samlet udgør ressourceforbruget i retssystemet samt udgifter til afsoning både budgetøkonomiske og samfundsøkonomiske omkostninger.

Udover de direkte udgifter medfører frihedsstraffe også betydelige samfundsøkonomiske omkostninger i form af tabt værdiskabelse. Under afsoning er den dømte ude af arbejdsmarkedet, men også efter løsladelsen har den dømte typisk en lavere indkomst i årene efter endt afsoning. En del af denne effekt kan hænge sammen med, at en plettet straffeattest reducerer sandsynligheden for at blive kaldt til jobsamtale ifølge internationale studier.⁵⁶ Et dansk studie finder, at personer, der afsoner korte straffe (under seks måneder), har en 15 % lavere bruttoindkomst i de første fire år efter endt afsoning end før afsoningen.⁵⁷ Reduktionen i indkomst efter endt afsoning medfører samfundsøkonomiske omkostninger i form af tabt værdiskabelse og budgetøkonomiske omkostninger i form af lavere skatteindtægter for kommuner og staten.

Fra 2026 skal der desuden systematisk ved mistanke om vold mod børn udføres retsmedicinske screeninger af børn for at undersøge og dokumentere eventuelle tegn på vold. Ordningen udrulles til alle landets børnehuse fra 2026, og der er afsat 16 mio. kr. årligt hertil.⁵⁸ Denne bevilling anvendes til at estimere de budgetøkonomiske og samfundsøkonomiske omkostninger ved retsmedicinske screeninger i analysen. Erfaringer fra pilotprojekter viser, at mere end hvert fjerde af de undersøgte børn havde tegn på vold på kroppen, og at screeningerne bidrager til at kvalificere den videre efterforskning.⁵⁹

Øget kriminalitet blandt personer udsat for vold i barndommen kan medføre yderligere omkostninger på justitsområdet

Vold i barndommen kan medføre en række yderligere konsekvenser på justitsområdet, som ikke indgår i basisestimatet. Dette afsnit beskriver konsekvenser, hvor evidensen ikke er tilstrækkelig til at indgå i basisestimatet, men som peger på yderligere omkostninger for samfundet.

Studier peger på, at vold i barndommen kan føre til øget kriminalitet blandt unge og dermed yderligere samfundsøkonomiske konsekvenser. En dansk registerundersøgelse finder, at 1,6 % af børn med en underretning om overgreb sigtes for ungdomskriminalitet, mod 0,2 % blandt børn uden underretninger.⁶⁰ Sammenhængen er dog ikke kausal, og det kan derfor ikke konkluderes, at den skyldes vold i hjemmet frem for andre faktorer. Et norsk studie finder derimod en kausal effekt af at opleve vold mellem forældre, målt som politirapporterede hændelser i nære relationer. Studiet viser, at unge i året for voldshændelsen har øget sandsynlighed for at blive sigtet for kriminalitet – omkring 50 % højere end gennemsnittet – men at effekten ikke er vedvarende.⁶¹

Effekten indgår dog ikke i analysen, da det danske estimat er deskriptivt, og det norske estimat kun er signifikant for en kort tidshorisont. Derudover belyser studiet ikke typen af kriminalitet, som de unge sigtes for, hvilket gør det vanskeligt at værdisætte konsekvenserne heraf.

Andre studier peger på, at vold kan videreføres mellem generationer. En vidensopsamling viser, at forældres egne barndomserfaringer med mishandling kan øge risikoen for, at deres børn udsættes for mishandling.⁶² Dermed kan vold fastholdes på tværs af generationer. Denne sammenhæng indgår ikke som en selvstændig omkostning i denne analyse, da effekten i vid udstrækning allerede afspejles i analysens tværsnit, som også omfatter børn af forældre, der selv kan have været udsat for vold i barndommen.

Endelig viser et norsk studie, at unge, der har været udsat for fysisk vold i hjemmet, har fire til fem gange højere risiko for også at blive udsat for seksuelle overgreb fra voksne og omkring tre gange højere risiko for seksuelle krænkelse fra jævnaldrende.⁶³ Analysen siger dog ikke noget om årsagssammenhænge eller rækkefølgen mellem erfaringerne. Det er derfor ikke muligt at afgøre, om volden i hjemmet er årsag til den øgede udsathed for seksuelle overgreb, eller om begge typer overgreb hænger sammen med andre fælles risikofaktorer i opvæksten, hvorfor de økonomiske konsekvenser heraf ikke er inkluderet i denne analyse.

”Jeg får det, der hedder “efterværn” og bor hos plejefamilien, til jeg er 23 år – min søster bor der endnu. Min far er helt ude af billedet, ham ser vi ikke mere.

Isabella

At vokse op i skyggen af kriminalitet

Tidligere skammede Isabella sig over sin historie. Hendes opvækst med en kriminell far og en mor i misbrug var fyldt med massiv vold og svigt. Men i dag har hun fundet sin styrke i den. En trods. Også selv om konsekvenserne af de voksnes svigt er en række diagnoser og giver hjertebanken indimellem.

Jeg har en søster. Hun er mit livs-vidne. Vi er stadig meget tætte i dag, selv om vi er voksne – vi deler jo den samme barndom. På mange måder er det hendes fortjeneste, at jeg ikke har givet op. For så var hun jo alene med den.

Hun bliver født, da jeg er fem år. På det tidspunkt bor vi uden for København. Min mor er alene, for min far er i fængsel. Det er han on-and-off for narkokriminalitet og vold. Min mor har ikke noget stærkt netværk, både hendes forældre og søskende er alkoholikere. Hun får en fødselsdepression, da min søster kommer til, og ryger ned i et hul.

Jeg kan huske min fars temperament. Også selv om jeg har svært ved at huske præcis, hvad der sker i den tid. Når han er hjemme, er han meget voldsom. Han kunne slå hånden hårdt ned i bordet og kaste med ting. Det slog ligesom klik for ham. Jeg kan også huske, at han banker min mor, mens jeg ser det.

På et tidspunkt skrider hun fra ham og tager min søster og mig med.

Der følger nogle år, som stadig er tågede, men jeg kan huske, hun får en kæreste, som også tæsker hende. De er meget påvirkede af stoffer og alkohol sammen.

Jeg er kun omkring 10 år, da det er mig, der sørger for, at min søster får mad og kommer i børnehave. Jeg er selv meget fraværende fra skole og er svær at styre. Jeg har ingen tillid til de voksne. Overhovedet. Der er nogle underretninger på mig i den tid, og kommunen indhenter nogle udtalelser, men de taler ikke med os – de lukker sagen igen.

Jeg er 11 år, da min mor dør. 'Fejlmedicinsk overdosis', står der i mine sagsakter. Og så følger en periode, hvor jeg er i dyb sorg, og

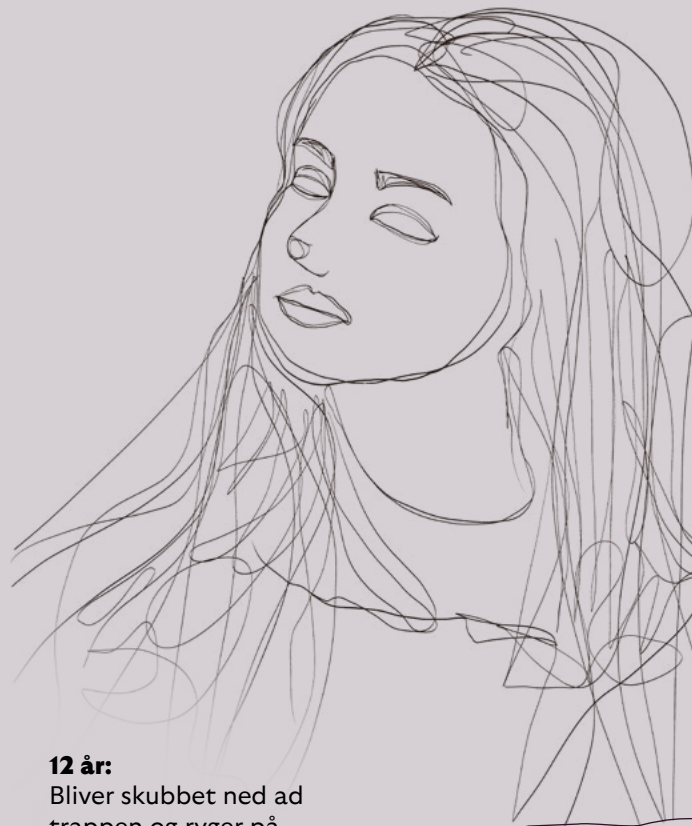
da han er vores værge – skal vi bo med ham. Der. Og det bliver også starten på massiv psykisk vold. Jeg kan huske at savne min mor, men når jeg sagde det, gik han amok. Jeg fik en flad, og han råbte mig ind i hovedet, truede mig og sagde, at jeg ikke måtte vise svaghedstegn.

Vi bor der i 10 måneder. Da vi flytter, skriver det sted, vi er på, i en underretning, at han ikke kan tage vare på os, men der bliver igen ikke talt med os. Der er samtaler, hvor de taler med

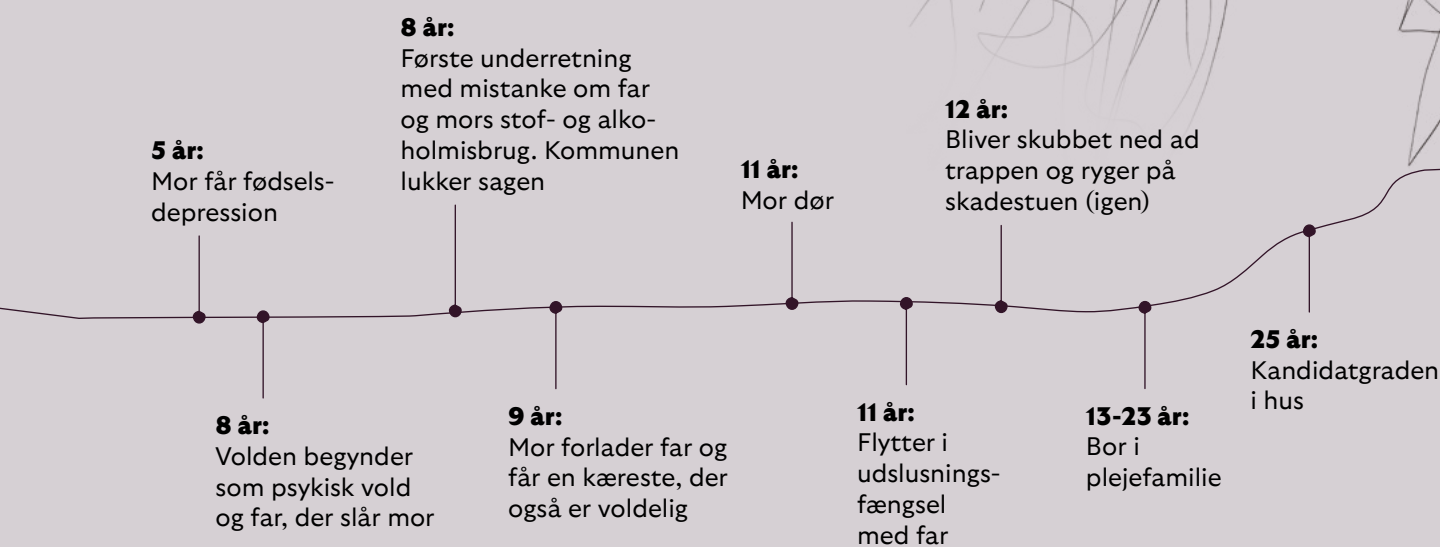

som også er vildt kaotisk. Ingen i familien kan rigtig have os, så da min far bliver midlertidigt flyttet til et udslusningsfængsel – og

min far, men hen over hovedet på os. Ikke at jeg havde turdet sige noget alligevel – og vi skal stadig flytte med ham.

Min opvækst i glimt

Den fysiske vold begynder, da vi bor i egen bolig. Han tager kvælertag på mig, løfter mig op i halsen til jeg besvimer. Han skubber mig ned ad trappen. Jeg tror mest, det er mig, det går ud over, for jeg beskytter min søster.

Jeg er mange gange på sygehuset og hos lægen i den periode. En sprunget trommehinde eller et slag i hovedet. Jeg kan huske en gang, vi troede, min hånd var brækket – han instruerede mig i at sige, at jeg var faldet på løbehjul.

Det vilde er, at i hele den periode tror jeg, det er min egen skyld. At det er fordi, jeg ikke opfører mig ordentligt. At jeg skal forbedre mig.

Min far skal i fængsel igen, da jeg er næsten 13 år, og min søster

og jeg kommer til en plejefamilie. De er egentlig søde nok og bakker os op, men jeg trives ikke. Jeg kan ikke lide skolen og passer ikke ind, synes jeg. Jeg skammer mig over min historie, som jeg ellers er begyndt at dele med min plejemor.

Jeg begynder at drikke alkohol, også fra sans og samling. Jeg kan slet ikke mærke mig selv. Rammerne er der – men jeg har ikke mig selv med.

Men der sker også gode ting. Jeg har en kæreste. Han, hans familie og min søster og plejeforældre bliver mit anker, og jeg begynder også at bearbejde min historie. Og finde styrken i den.

Jeg får det, der hedder 'efterværn' og bor hos plejefamilien, til jeg er

23 år – min søster bor der endnu. Min far er helt ude af billedet, ham ser vi ikke mere.

Men jeg kan huske, jeg på et tidspunkt ser i en artikel, at min far er blevet løsladt. Jeg går helt ned med flaget. Får voldsom angst og tør ikke noget. Sover ikke om natten. Det er i den periode, jeg får konstateret kompleks PTSD, angst, depression og borderline.

Selv om jeg stadig kan få PTSD-symptomer og hjertebanken indimellem, har jeg det godt i dag. Det sker heldigvis meget sjældent.

Jeg er 25 år og bor i hus med min kæreste lidt ude på landet. Jeg er netop begyndt i mit første job efter at være blevet kandidat. Og jeg er ret stolt af, hvor jeg er nået til.

2 Følsomhedsanalyse

Basisestimatet inkluderer omkostninger som følge af de konsekvenser, som med høj sikkerhed kan tilskrives vold i barndommen. Der er samtidig en række områder, hvor eksisterende viden peger på yderligere omkostninger ved vold i barndommen, men hvor usikkerheden er større. Følsomhedsanalysen belyser disse forhold gennem fem følsomhedsberegninger og viser, hvordan de samlede samfunds- og budgetøkonomiske omkostninger ændrer sig, når sådanne konsekvenser eller alternative antagelser medregnes.

Følsomhedsanalysen skal derfor ikke læses som et alternativ til basisestimatet, men som et supple-

ment, der viser et bredere omkostningsbillede.

I basisestimatet udgør de samfundsøkonomiske omkostninger ved vold i barndommen op mod 10,6 mia. kr. årligt. Når samtlige følsomhedsberegninger medregnes, udgør de samlede samfundsøkonomiske omkostninger ved vold i barndommen op mod 17,4 mia. kr. årligt, jf. tabel 7.

Størstedelen af de samfundsøkonomiske omkostninger fra følsomhedsberegningerne drives af en bredere opgørelse af sundhedsudgifter og udvidelse af målgruppen på beskæftigelsesområdet.

Tabel 7. Følsomhedsanalyse: Årlige samfundsøkonomiske omkostninger

Mia. kr.

Meromkostninger fra følsomhedsberegninger

Samfundsøkonomiske omkostninger i basisestimat		3,6-10,6
1	Udvidelse af aldersgruppen for anbringelser og støttende indsatser	0,4-0,6
2	Omkostninger til Center for Seksuelt Misbrugte	<0,1
3	Udvidelse af aldersgruppen på beskæftigelsesområdet	0,7-2,2
4	Udvidelse af opgørelse af sundhedsomkostninger	1,0-3,9
5	Øget strafflængde for voldsudøvere	<0,1
I alt årlige samfundsøkonomiske omkostninger inkl. følsomhedsberegninger		5,9-17,4

Noter: På grund af afrundinger summer delkomponenter ikke nødvendigvis til totalen.

Kilde: Implement Economics på baggrund af Lyk-Jensen et al. (2017), Mikkelsen et al. (2026), Social- og Boligministeriet (2024), Menon Economics (2023), Fang et al. (2012), Børns Vilkår (2026), Folketinget (2021), Finansministeriet (2025), Justitsministeriet (2023), Helweg-Larsen et al. (2010), Justitsministeriet (2021), Tranæs & Geerdsen (2008), Socialstyrelsen (2020), Skatteministeriet (2025), Lev Uden Vold (2023), Finansministeriet (2026), Conti et al. (2021), Jaffee et al. (2018), Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (2019), Børne- og Undervisningsministeriets UddannelsesGuide, Finansministeriet (2023), Danmarks Nationalbank og Danmarks Statistik.

Følsomhedsberegningerne viser samtidig betydelige budgetøkonomiske konsekvenser for kommunerne, staten og regionerne. Med disse opgørelser udgør kommunernes budgetøkonomiske omkostninger som følge af vold i barndommen i alt op til 5,9 mia. kr. årligt, regionernes i alt op til 2,5 mia. kr. årligt og staten i alt op til 2,3 mia. kr. årligt, jf. tabel 8.

Følsomhedsanalysen viser, at der på flere områder kan være væsentlige omkostninger ud over dem, der indgår i basisestimatet. Samtidig udelader selv

følsomhedsanalysen en række konsekvenser, som ikke kan værdisættes robust med den nuværende viden, f.eks. omkostninger som følge af mistrivsel, skolefravær eller konsekvenser for pårørende og familiemedlemmer. Samlet viser følsomhedsanalysen, at de opgjorte omkostninger stiger, når yderligere konsekvenser og mindre restriktive antagelser medregnes. Det øvre estimat i basisestimatet vurderes derfor at være det mest retvisende bud på de omkostninger, der kan tilskrives vold i barndommen, men de faktiske omkostninger er sandsynligvis endnu højere.

Tabel 8. Følsomhedsanalyse: Årlige budgetøkonomiske omkostninger

Mia. kr.

Meromkostninger fra følsomhedsberegninger		Kommuner	Regioner	Stat	I alt
Budgetøkonomiske omkostninger i basisestimat		1,7-3,4	0,4-0,8	0,4-1,6	2,4-5,8
1	Udvidelse af aldersgruppen for anbringelser og støttende indsatser	0,3-0,4	-	<0,1	0,3-0,5
2	Omkostninger til Center for Seksuelt Misbrugte	-	-	<0,1	<0,1
3	Udvidelse af aldersgruppen på beskæftigelsesområdet	0,3-0,9	-	0,1-0,4	0,4-1,3
4	Udvidelse af opgørelse af sundhedsomkostninger	0,4-1,2	0,4-1,7	0,1-0,2	0,8-3,1
5	Øget straffelængde for voldsudøvere	<0,1	-	<0,1	<0,1
I alt årlige budgetøkonomiske omkostninger inkl. følsomhedsberegninger		2,6-5,9	0,8-2,5	0,6-2,3	4,0-10,8

Noter: På grund af afrundinger summer delkomponenter ikke nødvendigvis til totalen.

Kilde: Implement Economics på baggrund af Lyk-Jensen et al. (2017), Mikkelsen et al. (2026), Social- og Boligministeriet (2024), Menon Economics (2023), Fang et al. (2012), Børns Vilkår (2026), Folketinget (2021), Finansministeriet (2025), Justitsministeriet (2023), Helweg-Larsen et al. (2010), Justitsministeriet (2021), Tranæs & Geerdsen (2008), Socialstyrelsen (2020), Skatteministeriet (2025), Lev Uden Vold (2023), Finansministeriet (2026), Conti et al. (2021), Jaffee et al. (2018), Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (2019), Børne- og Undervisningsministeriets UddannelsesGuide, Finansministeriet (2023), Danmarks Nationalbank og Danmarks Statistik.

1 Udvidelse af aldersgruppen for anbringelser og støttende indsatser

I denne følsomhedsberegning udvides opgørelsen af omkostninger til anbringelser og støttende indsatser til også at omfatte børn i alderen 0-8 år. Analysen belyser dermed, hvordan omkostningerne ændrer sig, hvis merforbruget antages at gælde for en større del af barndommen.

Basisestimatet bygger på et dansk registerstudie, der dokumenterer merforbrug af anbringelser og støttende indsatser blandt 9-15-årige børn.⁶⁴ Det er imidlertid sandsynligt, at også yngre børn har øget brug af anbringelser og støttende indsatser. Et andet dansk registerstudie viser, at en større andel af børn i alderen 0-17 år, hvorom der er foretaget en underretning om overgreb, i højere grad får iværksat en anbringelse efterfølgende, sammenlignet med børn, hvor der ikke er lavet en underretning om overgreb.⁶⁵

Samtidig dokumenterer det danske registerstudie, som basisestimatet bygger på, at de gennemsnitlige årsudgifter pr. barn til anbringelser blandt 2-8-årige børn er højere for de børn, der har oplevet vold i hjemmet, sammenlignet med børn, der ikke har.⁶⁶ Det peger på, at merforbruget af anbringelser også gør sig gældende for yngre børn. For støttende indsatser er billedet mindre klart. Her sammenligner studiet også voldsudsatte børn med ikke-voldsudsatte børn, men det finder ingen forskel mellem de to grupper af børn i de gennemsnitlige årsudgifter pr. barn til støttende indsatser blandt de 0-8-årige.⁶⁷ Studiet konkluderer ikke, hvorfor det forholder sig sådan, men en mulig forklaring er, at der kun i begrænset omfang findes støttende indsatser målrettet voldsudsatte småbørn.

Følsomhedsberegningen tager udgangspunkt i ovenstående studie, og det antages derfor, at merforbruget til anbringelser stiger gradvist fra 0 % ved 2-årsalderen til det dokumenterede niveau som 9-årig, mens støttende indsatser blandt 0-8-årige ikke tillægges yderligere omkostninger. Denne udvidelse medfører yderligere samfundsøkonomiske omkostninger på 0,4-0,6 mia. kr. om året, jf. tabel 7.

Det øgede forbrug af anbringelser medfører yderligere årlige budgetøkonomiske konsekvenser for kommunerne på op mod 0,4 mia. kr., mens staten har omkostninger for mindre end 0,1 mia. kr. årligt, jf. tabel 8.

2 Omkostninger til Center for Seksuelt Misbrugte

Vold i barndommen kan føre til langvarige psykiske og sociale senfølger, som også kan give anledning til behandlingsbehov senere i livet f.eks. gennem øget forbrug af psykiatrien. Nogle af disse konsekvenser er værdisat i basisestimatet, idet analysen medregner omkostninger til bl.a. PTSD, angst og depression. Omkostningerne af andre senfølger, f.eks. tilknytningsforstyrrelser, er vanskeligere at opgøre. Det skyldes dels, at mange personer med senfølger aldrig modtager behandling, og dels at det kan være vanskeligt at fastslå hvilken del af omkostningerne, der skyldes vold i barndommen.

Et område, hvor det er muligt at opgøre nogle af behandlingsomkostningerne til senfølger, er behandlingen ved Center for Seksuelt Misbrugte. Centerets målgruppe omfatter voksne med senfølger efter seksuelle overgreb i barndommen og ungdommen, men er ikke begrænset til vold begået i hjemmet. Det er derfor usikkert, hvor stor en del af centerets samlede omkostninger, der kan tilskrives vold i hjemmet specifikt. Omkostningerne indgår derfor ikke i basisestimatet, men medtages i denne følsomhedsberegning.

For at afgøre hvilken del af omkostningerne, der kan tilskrives vold i barndommen, anvendes et dansk studie, der finder, at omkring hver ottende person, der har været udsat for seksuelle overgreb i barndommen, har været udsat for overgreb begået af en forælder.⁶⁸

På denne baggrund estimeres den andel af omkostningerne ved behandling i Center for Seksuelt Misbrugte, der kan henføres til seksuelle overgreb begået af en forælder i barndommen. Beregningen omfatter alene behandling ved centeret og skal derfor ikke fortolkes som et estimat for de samlede omkostninger ved senfølger efter seksuelle overgreb. De opgjorte omkostninger udgør 7 mio. kr. årligt i samfundsøkonomiske omkostninger og 5 mio. kr. årligt i budgetøkonomiske omkostninger for staten.

3 Udvidelse af aldersgruppen på beskæftigelsesområdet

Basisestimatet for omkostningerne på beskæftigelsesområdet bygger på dokumenterede effekter af at have oplevet vold i barndommen på uddannelses- og arbejdsmarkedstilknytning for udvalgte aldersgrupper. Som beskrevet i afsnittet om beskæftigelsesområdet, gælder det for 18- og 21-årige, som i højere grad er uden for både uddannelse og beskæftigelse, samt voksne på 42 og 50 år, som i lavere grad er i beskæftigelse.⁶⁹ For 33- og 55-årige ses der derimod ikke en tilsvarende forskel.

Omkostningerne opgøres i basisestimatet ikke for alle mellemliggende aldre, herunder særligt perioden mellem 21 og 33 år. Det er imidlertid forventeligt, at den lavere beskæftigelse blandt personer, der har oplevet vold i barndommen, ikke ophører brat efter ungdomsårene, men i stedet gradvist ændrer sig frem mod 33-årsalderen.

Det danske registerstudie, der anvendes i basisestimatet til at opgøre konsekvenserne for 21-årige, bygger på en relativt snæver definition af vold i barndommen, hvor en forælder eller samboende voksen er sigtet for vold mod barnet.⁷⁰ Det britiske studie, der benyttes til at estimere effekten for 18-årige, belyser en bredere gruppe af personer, hvor barnet er blevet skadet af en voksen eller har haft kontakt til sociale myndigheder.⁷¹

Følsomhedsberegningen tager udgangspunkt i effekterne fra de to britiske studier for hhv. 18-årige og voksne mellem 33 og 55 år, fordi studierne definitivt af vold er mere sammenlignelige med hinanden. Disse anvendes til at estimere et alternativt beskæftigelsesforløb, hvor effekten af vold i barndommen mellem de observerede alderspunkter antages at udvikle sig gradvist fra 18 år til 33 år, så tilknytningen til arbejdsmarkedet måles i alle år fra 18-55 år.

Dette medfører yderligere samfundsøkonomiske omkostninger på op mod 2,2 mia. kr. årligt, jf. tabel 7, drevet af de samme mekanismer som beskrevet i afsnittet om beskæftigelsesområdet. Samtidig er der budgetøkonomiske konsekvenser forbundet hermed, idet den lavere beskæftigelse i særlig grad medfører højere udgifter til overførsler. Samlet set estimeres de budgetøkonomiske omkostninger at udgøre op mod 0,4 mia. kr. årligt for staten og op mod 0,9 mia. kr. årligt for kommunerne, jf. tabel 8.

4 Udvidelse af opgørelse af sundhedsomkostninger

Basisestimatet for sundhedsomkostningerne er opgjort ved at tage udgangspunkt i de psykiske og somatiske lidelser, hvor studier finder kausale estimater for merforekomsten af de sundhedsmæssige konsekvenser. For akut behandling på hospitaler anvendes et dansk studie, der opgør antallet af behandlinger i Danmark historisk. Basisestimatet medtager desuden kun konsekvenser, hvor tilhørende behandlingsomkostninger er tilgængelige.

Som alternativ belyser denne følsomhedsberegning de samlede sundhedsomkostninger med udgangspunkt i samme tilgang som anvendt i en analyse af de samfundsøkonomiske omkostninger ved vold i nære relationer i Norge.⁷² Den norske analyse viser, at børn udsat for vold i barndommen har et merforbrug af sundhedsudgifter på mellem 100.000-320.000 norske kroner over et helt liv, opgjort i nutidsværdi. Denne tilgang tager udgangspunkt i et gennemsnitligt merforbrug af sundhedsudgifter pr. person, der har været udsat for vold i barndommen, frem for at opgøre omkostningerne diagnose for diagnose. Derfor er omkostningerne heller ikke fordelt på hhv. stat, regioner og kommuner.

Følsomhedsberegningen tager udgangspunkt i den norske analyses resultater, og konverterer de tilbagediskonterede livstidsomkostninger til gennemsnitssomkostninger i ét år fordelt over befolkningen. Her tages udgangspunkt i en befolkning mellem 8-65 år, hvilket baseres på et dansk studie, der viser, at børn gennemsnitligt er 8 år, første gang der bliver foretaget en underretning om overgreb.⁷³ Følsomhedsberegningen viser, at de samlede samfundsøkonomiske omkostninger på sundhedsområdet som følge af vold i barndommen i så fald kan udgøre 1,5-5,1 mia. kr. årligt, hvilket er 1,0-3,9 mia. kr. højere end i basisestimatet, jf. tabel 7. Forskellen afspejler, at denne tilgang estimerer et bredere forbrug af sundhedsudgifter, som ikke nødvendigvis kan henføres til specifikke diagnoser. I følsomhedsberegningen fordeles de budgetøkonomiske omkostninger mellem kommuner, regioner og stat på baggrund af en estimerede fordeling af de samlede afholdte sundhedsudgifter i 2025, hvor regionerne afholder størstedelen af udgifterne.

5 Øget strafflængde for voldsudøvere

Basisestimatet på justitsområdet bygger på en gennemsnitlig strafflængde på 2-3 måneder for simpel vold mod børn. Strafflængden varierer imidlertid betydeligt på tværs af sager og afhænger blandt andet af voldens karakter, grovhed, varighed og bevisførelse. I nogle tilfælde kan straffen være væsentligt længere, mens andre sager kan føre til kortere frihedsstraffe eller andre afgørelsestyper.

Den gennemsnitlige strafflængde på tværs af betingede og ubetingede frihedsstraffe i sager om simpel vold, som f.eks. en hård lussing mod et barn, var i 2025 ca. 2,5 måneder. Der findes imidlertid også mere alvorlige sager, som kan medføre væsentligt længere straffe.⁷⁴ En dansk kortlægning af drab på børn begået af forældre viser f.eks., at sådanne sager i nogle tilfælde kan føre til dom til psykiatrisk behandling, som kan vare op til 10 år.⁷⁵

For at belyse betydningen af længere strafflængder anvendes i følsomhedsberegningen en alternativ antagelse, hvor den gennemsnitlige straf er 1-2 måneder længere end i basisestimatet. Dette svarer omtrent til den gennemsnitlige strafflængde på tværs af sager om simpel vold, psykisk vold, alvorligere vold og trusler i 2025. Følsomhedsberegningen viser, at de samfundsøkonomiske omkostninger i så fald kan være op mod 50 mio. kr. højere, drevet af øgede udgifter til afsoning og tabt værdiskabelse, mens de dømte afsoner sin straf. En længere strafflængde medfører budgetøkonomiske konsekvenser, idet det både øger det offentlige forbrug til kriminalforsorgen og reducerer skatteindtægterne i afsoningsperioden. Samlet set estimeres de budgetøkonomiske meromkostninger op mod 40 mio. kr. årligt for staten og kommunerne tilsammen.

3 anbefalinger

Tre centrale anbefalinger

1) Styrk samarbejde og forebyggelse

Analysen bekræfter, hvad forskning også fortæller, nemlig at der er en sammenhæng mellem vold i barndommen og fysiske og psykiske problemer. Børn, der vokser op med vold, har et større behov for støtte, rådgivning og behandling. Derfor bør tidlige interventioner og hjælp til hele familien sikres via et styrket samarbejde mellem sundhedsprofessionelle, kommuner, politi og øvrige aktører.

- Sørg for en helhedsorienteret hjælp, som tager udgangspunkt i den enkelte families behov. Vold er sjældent et isoleret problem, og der er en række velkendte risikofaktorer for, at nogle bruger vold, f.eks. misbrug, psykiske problemer og andre stressorer i familien.
- Grib alle børn, uanset kulturel baggrund og barrierer for at søge hjælp. Det har både menneskelige og økonomiske omkostninger, når mistanke om vold ikke tages alvorligt, og relevant støtte ikke iværksættes hurtigst muligt.
- Invester i forebyggelse gennem f.eks. forældrekurser og hjælp til kommende forældre i risiko og unge, der er vokset op med vold, samt gennem behandling af udøvere, så mønstre brydes.

2) Muliggør deling af nødvendige data

Manglende mulighed for at dele oplysninger om børn og familier betyder, at hjælpen er fragmenteret, og børn og unge tabes i overgange mellem sektorer. Når relevante oplysninger ikke deles, går det først og fremmest ud over børnene, men forringer også fagpersoners mulighed for at give kvalificeret hjælp.

- Skab hjemmel til at dele relevante og nødvendige oplysninger i komplekse sager om vold og svigt mellem de involverede sektorer, f.eks. politi, kommune og sundhedsvæsen, med henblik på at lægge en samlet plan.

3) Øg de voldsfaglige kompetencer hos frontpersoner

Analysen viser, at vold i barndommen påvirker hele livet. Bl.a. peger de store omkostninger på beskæftigelsesområdet på, at børn og unge ikke i tilstrækkelig grad får behandlet følgerne af vold, mens de er børn. Når mistrivsel og traumer forbliver ubehandlet, stiger risikoen for senfølger.

- Undervis fagprofessionelle, der møder børn i deres hverdag, i at genkende tegn på vold og traumer og sørg for en stringent praksis for underretning og viden om hjælpemuligheder. Det er relevant for f.eks. lærere, pædagoger, praktiserende læger, sundhedsplejersker og personalet på hospitaler.

” Volden er tydelig for andre. Jeg kommer i skole med blodnæser og blå mærker. Der kommer familiebehandlere og fagprofessionelle ind i vores hjem.

Bobbi

Områdespecifikke anbefalinger

Den samfundsøkonomiske analyse giver anledning til konkrete, områdespecifikke anbefalinger.

Socialområdet

De største opgjorte omkostninger er knyttet til de mest komplicerede sager med anbringelser uden for hjemmet.

- Invester mere i støtte før konflikter og overgreb eskaleres og giv støtte, rådgivning og behandling af høj kvalitet til de børn, som er anbragte eller bor på krisecentre.

Ny data på området:

- Opdater det danske registerstudie (Lyk-Jensen et al. 2017), så brugen af anbringelser og støttende indsatser blandt voldsudsatte børn kan estimeres på nyere datagrundlag og for en bredere målgruppe.

Sundhedsområdet

De største opgjorte omkostninger er psykiske lidelser som PTSD, angst og depression, samt kroniske smerter i voksenlivet.

- Giv hurtig adgang til traumeudredning og behandling, da PTSD og andre afledte psykiske lidelser både har store menneskelige og samfundsøkonomiske omkostninger.

Ny data på området:

- Synliggør vold i sundhedsdata gennem øget registrering af årsag til kontakt med sundhedsvæsenet, så flere af konsekvenserne senere i livet kan kobles til volden, f.eks. tandskader eller psykiatrisk behandling.

Beskæftigelsesområdet

De største opgjorte omkostninger kommer af en højere risiko for at stå uden for uddannelse og arbejdsmarked senere i livet.

- Hjælp voldsudsatte unge gennem uddannelse og i overgangen til job, via individuelt tilpassede rammer og en fast kontaktperson, der kan støtte dem igennem uddannelse og den første tid på arbejdsmarkedet.

Ny data på området:

- Følg voldsudsatte gennem uddannelses- og arbejdslivet i et dansk forløbsstudie, der kombinerer survey- og registerdata, for at belyse konsekvenserne med danske data – også for de voldsudsatte, som ikke registreres hos myndighederne.

Justitsområdet

De største opgjorte omkostninger er til retsforfølgelse af voldsudøvere og tabt indkomst ved afsoning.

- Udvid tilbuddene til udøvere og børn af dømte udøvere, f.eks. med behandling, forældrekurser og rådgivning, da det reducerer risikoen for nye voldsepisoder.

Ny data på området:

- Undersøg sammenhængen mellem vold i barndommen og senere kriminalitet i et dansk studie, så de langsigtede konsekvenser for retssystemet også belyses.

Tak til ...

Anbefalingerne er udarbejdet af Barndom Uden Vold med input fra fagpersoner og økonomer.

Tak til:

Katrine Keller, Lev Uden Vold
Julia Kim Rasch Schweitzer, Børns Vilkår
Pia Tønnes, Esbjerg Kommune
Louise Harkes, Roskilde Kommune
Marika Jensen, Glostrup Kommune
Pernille Spitz, Red Barnet
Mikele Schultz-Knudsen, Justitia
Amalie, erfaringsperson
Anne Bergstedt, Ringsted Krisecenter
Marie Bagger, LOKK
Troels Græsholt Knudsen, Institut for Retsmedicin, Aarhus Universitet
Winnie Alim, Danner
Chastine Engqvist, Styrk Familierne
Hans Henrik Woltmann, Implement
Laura Marie Knudsen, Implement
Mads Sigurd Franch Andersen, Implement

4 Metodebeskrivelse

Dette afsnit uddyber den metodiske tilgang bag analysen og beskriver, hvordan de enkelte delestimer er opgjort. Analysen bygger på Finansministeriets vejledning for samfundsøkonomiske konsekvensvurderinger og er udarbejdet i dialog med og med faglig sparring fra en følgegruppe i VIVE.

Analysen opgør både de budgetøkonomiske og samfundsøkonomiske omkostninger:

- Budgetøkonomiske omkostninger viser de direkte udgifter for hhv. kommuner, regioner og stat.
- Samfundsøkonomiske omkostninger viser det samlede ressourcetræk for samfundet.

De budgetøkonomiske omkostninger er opgjort i nettofaktorpriser og afspejler de udgifter, som de offentlige aktører afholder. De samfundsøkonomiske omkostninger er opgjort i forbrugerpriser og afspejler værdien af de ressourcer, der anvendes samlet set i økonomien. Det indebærer også, at omkostningerne inkluderer den værdi, som ressourcerne alternativt kunne have haft, hvis de var anvendt til andre formål i samfundet. Alle priser er opgjort i 2026-priser.

Analysen er baseret på en ensartet beregningsramme, hvor omkostninger for hver konsekvens opgøres som:

$$\text{Omkostning} = \text{Merforekomst} \times \text{Målgruppe} \times \text{Enhedsomkostning}$$

Merforekomsten er den øgede risiko for at opleve en given konsekvens, målgruppen er de personer, der har oplevet vold i barndommen, og enhedsomkostningen er den gennemsnitlige omkostning pr. tilfælde. Brugen af gennemsnitsomkostninger indebærer, at variation på tværs af enkelttilfælde ikke fremgår direkte, da omkostningernes størrelse afhænger af, hvor alvorligt den enkelte er ramt.

De samlede omkostninger beregnes ved at summere alle konsekvenser, der indgår i analysen.

Eksempel. Beregning af omkostninger til behandling af depression for voksne

1. Merforekomsten baseres på Conti et al. (2021), der finder en øget sandsynlighed på 1,4-10,5 procentpoint for at udvikle depression hos personer mellem 33-55 år i Storbritannien. Sandsynligheden varierer med alder og spænder fra 1,4 procentpoint til 10,5 procentpoint.
2. Studiet finder, at 20 % af populationen har oplevet mindst én form for vold eller omsorgssvigt på et tidspunkt i barndommen. Da denne definition ligger tæt op ad den danske prævalensopgørelse, anvendes dansk prævalens (hver 6. person) frem for studiets egne 20 %.
3. Enhedsomkostningen baseres på Sundhedsstyrelsen (2022), der opgør den gennemsnitlige årlige behandlingsomkostning per person med depression til ca. 19.000 kr. På baggrund af de tre komponenter beregnes omkostningen:

Årlig meromkostning til behandling af depression blandt voksne
$$= \underbrace{1,4-10,5 \text{ procentpoint}}_1 \times \underbrace{1/6 \text{ af alle 33-55-årige}}_2 \times \underbrace{19.000 \text{ kr.}}_3 = 0,2-0,5 \text{ mia. kr.}$$

Varierende målgruppe på tværs af studier

Optimalt ville analysen for alle konsekvenser tage udgangspunkt i hele målgruppen af personer, der har oplevet vold i barndommen, svarende til hvert sjette barn. For hver konsekvens ville det være opgjort, hvor meget vold i barndommen øger risikoen herfor samt de samlede gennemsnitlige omkostninger for hver konsekvens for individer, virksomheder og det offentlige. En sådan samlet evidens findes imidlertid ikke.

Analysen tager derfor udgangspunkt i eksisterende litteratur og empiriske studier, som dokumenterer

sammenhængen mellem vold i barndommen og senere konsekvenser. En central udfordring ved denne tilgang er, at målgruppen varierer på tværs af de anvendte studier, da forskellige studier identificerer vold i barndommen på forskellige måder. Det betyder, at de målgrupper, der ligger til grund for merforekomster og enhedsomkostninger, ikke er fuldt sammenlignelige. Denne usikkerhed er imidlertid en nødvendig konsekvens, når man foretager en analyse som denne, der sammenstiller omkostninger på tværs af områder og studier i en samlet opgørelse.

Konkret fokuserer analysen på fire centrale områder: sundhedsområdet, socialområdet, beskæftigelsesområdet og justitsområdet. Disse områder er udvalgt, fordi de forventes at indeholde de væsentligste omkostninger forbundet med vold i barndommen. Inden for disse områder prioriteres studier, der estimerer den kausale effekt af vold i barndommen, og som i videst muligt omfang tager højde for andre forhold, så den målte konsekvens med rimelig sikkerhed kan tilskrives volden. Selvom denne analyse anvender kausale estimater, kan det ikke udelukkes, at andre samtidige faktorer påvirker resultaterne. Estimaterne bør derfor fortolkes som det bedst mulige skøn snarere end præcise kausale effekter.

Jeg er mange gange på sygehuset og hos lægen i den periode. En sprunget trommehinde eller et slag i hovedet. Jeg kan huske en gang, vi troede, min hånd var brækket – han instruerede mig i at sige, at jeg var faldet på løbehjul.

Isabella

Konservativ tilgang

Studier fra Danmark prioriteres, dernæst Skandinavien og derefter andre vestlige højindkomstlande. Analysen baseres primært på statistisk signifikante resultater, og estimaterne angives med konfidensintervaller, som bruges til at beregne et interval for de samlede meromkostninger. I nogle tilfælde kan indsatserne mere direkte knyttes til vold i barndommen, f.eks. børnehusforløb. Her opgøres omkostningerne som den andel af forbruget, der vedrører børn, der har oplevet vold i hjemmet.

Analysen er tilrettelagt med en meget konservativ tilgang. Det betyder, at basisestimatet alene inkluderer effekter, hvor der foreligger dokumentation for en sammenhæng, som med rimelig sikkerhed kan tilskrives vold i barndommen. I praksis indebærer dette, at kun konsekvenser med et tilstrækkeligt robust evidensgrundlag indgår, og at effekter som udgangspunkt kun medregnes for de aldersgrupper, der er belyst i litteraturen, uden ekstrapolation ud over det empirisk dokumenterede, herunder uden at kombinere effekter på tværs af studier.

Den konservative tilgang bidrager til, at de opgjorte omkostninger ikke overvurderes, men kan samtidig betyde, at ikke alle relevante effekter indgår i basisestimatet. For at belyse betydningen af disse valg suppleres analysen med følsomhedsberegninger, hvor yderligere antagelser og andre opgørelsesmetoder indgår. Disse giver et billede af, hvordan de samlede omkostninger ændrer sig under mindre restriktive antagelser. Dog medregner følsomhedsanalysen fortsat ikke en række af konsekvenser, som muligvis skyldes volden i barndommen, hvorfor estimatet inkl. følsomhedsberegninger fortsat vurderes at udgøre et konservativt estimat.

Analysen medregner ikke tab af livskvalitet for de berørte, herunder f.eks. utryghed, nedsat trivsel og forringede sociale relationer. Vold i barndommen kan desuden have betydelige konsekvenser for pårørende og familiemedlemmer, men disse ligger uden for analysens afgrænsning. Dette afspejler en afgrænsning, der også kan genfindes i tilsvarende analyser, f.eks. Menon Economics (2023), og skyldes, at der ikke foreligger et tilstrækkeligt fagligt grundlag for at afgrænse og økonomisk værdisætte disse effekter på en robust og sammenlignelig måde.

Metode for beregning af omkostninger på socialområdet

Analysen på socialområdet afgrænses til tre typer af konsekvenser: (1) *støttende indsatser*, (2) *anbringelser* og (3) *akutte og specialiserede tilbud* (f.eks. børnehuse). Disse områder er valgt, fordi der findes et tilstrækkeligt datagrundlag til enten at dokumentere et øget forbrug af indsatser eller tydelige konsekvenser af vold i barndommen.

Støttende indsatser og anbringelser

For støttende indsatser og anbringelser baseres basisestimatet på Lyk-Jensen et al. (2017), der estimerer merforbruget for børn i alderen 9-15 år som følge af vold i de første otte år af barndommen. Studiet finder, at der er 1,6-4,2 procentpoint øget sandsynlighed for at modtage støttende indsatser og 2,8-6,2 procentpoint øget sandsynlighed for at blive anbragt ift. sammenlignelige unge. I studiet identificeres udsatte på baggrund af registerdata som børn, hvis forældre har været involveret i voldshændelser, der enten har ført til skadestuekontakt eller en sigtelse. Denne gruppe af udsatte udgør 4,1 % af alle 9-15-årige. Målgruppen er dermed relativt snævert defineret og mere alvorlig ramt sammenlignet med selvrapporterede opgørelser. Studiet muliggør en kausal fortolkning og giver robuste estimater for merforekomsten, men for en afgrænset målgruppe og et begrænset aldersinterval.

Omkostningerne opgøres ved at kombinere disse effektestimater med danske registerdata og enhedsomkostninger. Registerdata anvendes til at opgøre fordelingen af forskellige typer indsatser og deres varighed. Til dette afgrænses populationen til børn (0-17 år), hvorom der er foretaget en underretning om overgreb i 2024, for at afspejle forbrugsmønstret blandt børn, der har oplevet vold. Omkostningerne værdisættes med afsæt i Social- og Boligministeriet (2024), som opgør priserne for forskellige typer af hhv. støttende indsatser og anbringelser per helårsperson og inkluderer også løn til kommunale medarbejdere, der er direkte tilknyttet de enkelte indsatser og registreret under de relevante funktioner. Merforekomsten fordeles på tværs af de forskellige typer af indsatser ud fra hver enkelt indsats relative hyppighed i registerdata. Herefter beregnes de ekstra årlige omkostninger for hver type indsats. Disse omkostninger udgør både samfundsøkonomiske og budgetøkonomiske omkostninger.

Akutte og specialiserede tilbud

For akutte og specialiserede tilbud opgøres omkostningerne med afsæt i det faktiske antal sager, der kan tilskrives vold i barndommen. Dette omfatter børnehuse, krisecentre, Joannahuset, BørneTelefonen og HØRT, Ud af Voldens Skygge og Jeg er her også.

For børnehuse tilskrives en andel af de samlede driftsomkostninger baseret på andelen af sager, hvor krænkeren har en nær relation til barnet som opgjort i Socialstyrelsen (2015) til 86 %. For krisecentre anvendes de samlede omkostninger under Servicelovens §109, hvor en andel tilskrives børn, baseret på opgørelser af ledsagende børn på baggrund af Danmarks Statistik. 44 % af opholdene på krisecentrene var børn i 2025. For Joannahuset tilskrives en andel af omkostningerne til vold i barndommen på baggrund af Ankestyrelsen (2023), der viser, at hovedparten af henvendelserne – omkring 80 % – relaterer sig til vold eller konflikter i hjemmet. For BørneTelefonen og HØRT vedrører ca. 6 % af de årlige samtaler børn, der udsættes for vold i hjemmet, og denne andel anvendes til at tilskrive en tilsvarende del af de samlede driftsudgifter til vold i barndommen.⁷⁶ For Ud af Voldens Skygge tilskrives 45 % af de samlede omkostninger til indsatsen børn, svarende til andelen af børn blandt de familier, der indgår i indsatsen. Andelen omfatter både selvstændige børneforløb og børn, der modtager støtte indirekte gennem forældreforløb. Opgørelsen omfatter alene familier i forløb under Ud af Voldens Skygge og ikke familier, der modtager rådgivning via chat eller telefon og efterfølgende henvises til andre tilbud. For Jeg er her også opgøres omkostningerne på baggrund af oplysninger fra Danner om indsatsens samlede årlige driftsudgifter. De samlede driftsudgifter udgjorde ca. 1 mio. kr. i 2026, og indsatsen har modtaget en bevilling på 3,1 mio. kr. fra Social- og Boligstyrelsen for perioden december 2023 til udgangen af 2026.

Denne tilgang indebærer, at omkostningerne for de akutte og specialiserede tilbud opgøres på baggrund af faktiske aktiviteter frem for merforekomster, da der i et kontrafaktisk scenarie uden vold ikke er nogen aktiviteter eller omkostninger. De samlede omkostninger udgør samfundsøkonomiske omkostninger. Den del, der finansieres via offentlige midler, udgør samtidig budgetøkonomiske omkostninger.

Metode for beregning af omkostninger på sundhedsområdet

Analysen på sundhedsområdet afgrænses til tre typer af konsekvenser: (1) *psykiatriske lidelser*, (2) *somatiske lidelser* og (3) *akut behandling på skadestuer*.

For psykiatriske og somatiske lidelser opgøres omkostningerne som behandlingsomkostninger for udvalgte diagnoser. Samtlige omkostninger til behandling og akut behandling udgør både budgetøkonomiske omkostninger for regioner og kommuner samt samfundsøkonomiske omkostninger.

Psykiiske lidelser

Analysen omfatter PTSD og angst blandt børn samt angst og depression blandt voksne. Andre psykiske følgevirkninger, f.eks. generel ikke-behandlingskrævende mistrivsel indgår ikke, da der ikke foreligger tilstrækkelig evidens til at opgøre behandlingsomkostningerne specifikt til disse lidelser.

Merforekomsten baseres på en række forskellige studier. Lyk-Jensen et al. (2017) finder en øget risiko for at udvikle PTSD, på et tidspunkt mens børn er mellem 9-15 år, på 0,5-1,7 procentpoint. Studiet finder dog ingen merforekomst af angst og depression, hvilket kan hænge sammen med den snævre registerbaseret definition af vold. Bhuller et al. (2024) estimerer en merforekomst af angst på 0,1-1,7 procentpoint blandt børn i Norge, der oplever vold mellem forældre, hvilket lægges til grund for behandlingsomkostningerne af angst blandt unge i denne analyse. De anvendte effektestimater i Lyk-Jensen et al. (2017) og Bhuller et al. (2024) måler forekomster for at udvikle den pågældende lidelse på et tidspunkt i den relevante aldersperiode – ikke merforekomsten i ét bestemt år. For at opgøre de årlige behandlingsomkostninger fordeles livstidsforekomsten ligeligt over de relevante årgange, så en forholdsmæssig andel af det samlede antal behandlingsforløb henføres til hvert år. F.eks. fordeles effekten fra Lyk-Jensen et al. (2017) over 7 år på årgange mellem 9-15 år. Disse resultater overføres til målgruppen defineret i Børns Vilkår (2026), som pba. registerdata finder, at omkring 4.500 – svarende til 0,4 % af alle børn mellem 0-16 år – har været udsat for formodet familievold. Conti et al. (2021) estimerer en merforekomst af depression og angst for hhv. 33-, 42-, 50- og 55-årige i Storbritan-

nien, der i et spørgeskema har rapporteret, at de på et tidspunkt i deres barndom var udsat for vold. De finder en merforekomst af angst på 0,8-6,2 procentpoint og en merforekomst af depression på 1,4-10,5 procentpoint for personer på tværs af aldersgrupperne. I denne analyse interpoleres effekterne mellem de fire aldersgrupper med en lineær udvikling. Det betyder, at analysen måler merforekomsten for personer mellem 33-55 år, der har oplevet vold i barndommen.

Omkostningerne opgøres ved at kombinere disse estimater med danske enhedsomkostninger. For PTSD blandt børn anvendes omkostningen ved Tf-CBT-forløb, som beskrives i Iversen et al. (2025), mens angst og depression værdisættes med afsæt i Sundhedsstyrelsen (2022), som inkluderer behandling, medicin og kommunal pleje. Der korrigeres for komorbiditet for at undgå dobbelttælling af personer med flere samtidige diagnoser.

Somatiske lidelser

Analysen af somatiske lidelser afgrænses til kroniske smerter, hvor der findes relativt robust evidens for en kausal sammenhæng med vold i barndommen.

Merforekomsten baseres på Bussièrès et al. (2023), som i et metastudie dokumenterer en øget risiko for at udvikle kroniske smerter på 38-53 % blandt voksne personer, der har været udsat for fysisk og emotionel vold, seksuelle overgreb og forsømmelse. Metastudiet bygger på 80 studier med varierende definitioner af personer, der har oplevet vold i barndommen. Den gennemsnitlige målgruppe er omkring 20 % af befolkningen på tværs af studierne. Det vurderes at være overførbart til omfanget af vold i hjemmet i Danmark, svarende til hvert sjette barn. Omkostningerne forbundet hertil er baseret på et vægtet gennemsnit af årlige behandlingsomkostninger per person for lænderygsmerter, nakkesmerter og slidgigt, inkl. kommunal pleje, baseret på Sundhedsstyrelsen (2022).

Akut behandling

Omkostningerne til akut behandling opgøres på baggrund af antallet af skadestuekontakter for fysisk mishandling blandt 0-15-årige samt andelen af tilfælde, hvor udøveren er en voksen, som opgjort i Christensen & Pedersen (2004). Denne del af analysen baseres på faktiske hændelser frem for estimerede merforekomster. Studiet finder 1.300-1.400 skadestuekontakter pr. år, og at 20 % af disse

er begået af en voksen. Denne andel anvendes som estimat for andelen af skadestuekontakter blandt børn, der skyldes vold i hjemmet.

Omkostningerne baseres på gennemsnitlige behandlingsomkostninger i sygehusvæsenet for volds ofre som opgjort i Det Kriminalpræventive Råd & Rambøll Management Consulting (2019).

Metode for beregning af omkostninger på beskæftigelsesområdet

Analysen på beskæftigelsesområdet omfatter to typer af konsekvenser: (1) lavere sandsynlighed for at være i beskæftigelse og/eller uddannelse og (2) brug af overførsler.

Lavere sandsynlighed for at være i beskæftigelse og/eller uddannelse

Tilknytningen til uddannelse og arbejdsmarked baseres på Jaffee et al. (2018) og Social- og Boligstyrelsen (2026), som estimerer effekter for henholdsvis 18- og 21-årige opgjort ved merforekomst af at være i NEET (Not in Education, Employment, or Training, på dansk ofte kaldet restgruppen). Jaffee et al. (2018) finder omtrent dobbelt så stor sandsynlighed for at være i NEET-gruppen som 18-årig, for unge der har oplevet vold i barndommen ift. sammenlignelige unge. Social- og Boligstyrelsen (2026) finder, at personer der har været udsat for fysisk vold i barndommen, har 13 procentpoint større sandsynlighed for at være i NEET-gruppen som 21-årig ift. en sammenlignelig gruppe. I Jaffee et al. (2018) identificeres børn, der oplever vold i barndommen, via interviews med omsorgspersoner, mens børnene er små, og opgør vold som tilfælde, hvor barnet er blevet skadet af en voksen eller har haft kontakt til sociale myndigheder. Social- og Boligstyrelsen (2026) anvender danske registerdata til at identificere unge udsat for fysisk vold. Studiet har en mere snæver definition af vold, der defineres ved, at de unge optræder i offerregistret som offer i en voldssag.

Senere arbejdsmarkedstilknytning baseres på Conti et al. (2021), som finder en lavere beskæftigelsesgrad blandt britiske 42- og 50-årige på 0,5-6,0 procentpoint, men ikke blandt 33- og 55-årige, der har oplevet vold i barndommen. Intervallet afspejler,

at studiet ikke med sikkerhed kan fastslå den præcise ændring i beskæftigelsesgraden blandt de voldsudsatte, men at den med 95 % sandsynlighed ligger inden for det angivne interval. De anvendte estimater bygger på den analyse i Conti et al. (2021), der i størst omfang forsøger at adskille betydningen af vold fra andre belastninger i barndommen. Analysen tager ikke alene højde for oplysninger registreret i barndommen, men også for voksnes senere beskrivelser af mange af de samme forhold, herunder konflikter i hjemmet, økonomiske vanskeligheder og psykiske problemer hos forældrene. Sådanne erindringer kan være påvirket af senere livserfaringer og psykisk trivsel. Samtidig hænger disse forhold ofte tæt sammen med vold i barndommen. Når der korrigeres for dem, er der derfor risiko for, at en del af voldens reelle betydning for den senere arbejdsmarkedstilknytning fjernes fra estimatet. Dette understøttes af, at studiet finder større negative beskæftigelses effekter i analyser, der ikke korrigerer for de retrospektivt rapporterede forhold, herunder også en lavere beskæftigelsesgrad blandt 55-årige. Derfor er der risiko for, at de anvendte estimater undervurderer de reelle omkostninger ved vold i barndommen.

I basisestimatet interpoleres effekterne mellem de undersøgte aldersgrupper blandt voksne, hvilket følger den tilgang, som forfatterne bag studiet selv anvender. Dermed indgår effekter for 18- og 21-årige samt for aldersgruppen 33-55 år, mens aldersgrupperne 19-20 år og 22-32 år ikke indgår. Dette indebærer isoleret set, at de samlede omkostninger må forventes at blive undervurderet. Anvendelsen af internationale studier er nødvendig, da der ikke findes danske kausale estimater over livsforløbet. Resultaterne vurderes som overførbare til en dansk kontekst, men forskelle – særligt i adgangsbarrierer til uddannelse – kan indebære, at effekten på NEET og arbejdsmarkedstilknytning er mindre i dansk kontekst.

Omkostningerne opgøres i tre komponenter: (1) Tabte værdiskabelse, som udgør den samfundsøkonomiske omkostning. Den tabte værdiskabelse opgøres ved at omregne den lavere beskæftigelsesgrad til tabt arbejdsindkomst baseret på aldersspecifikke erhvervsindkomster af Danmarks Statistik. For unge fordeles den estimerede merforekomst i NEET-gruppen mellem manglende beskæftigelse og manglende uddannelsesdeltagelse. Fordelingen baseres på den observerede fordeling mellem beskæftigelse og uddannelse blandt 16-24-årige uden for NEET-gruppen. Dette anvendes til at estimere hvor mange,

der alternativt ville have været i hhv. beskæftigelse og under uddannelse, hvis de ikke havde oplevet vold i barndommen. (2) Lavere uddannelsesdeltagelse blandt unge færre udgifter til uddannelse, hvilket isoleret set både er en budgetøkonomisk besparelse for det offentlige og en samfundsøkonomisk gevinst. Disse trækkes fra de samlede omkostninger på området. Reduktionen i uddannelsesudgifter opgøres på baggrund af gennemsnitlige omkostninger pr. elev opgjort i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (2019) samt den faktiske fordeling af unge på forskellige uddannelser i Danmark for 18- og 21-årige. (3) Tabte skatteindtægter for de personer, der ikke er i beskæftigelse. De tabte skatteindtægter konstrueres som forskellen mellem skatteindtægterne for personer der arbejder og skatteindtægterne for personer, der modtager overførselsindkomster. For at beregne skatteindtægterne anvendes gennemsnitlige effektive skattesatser fra Skatteministeriet (2025). De tabte skatteindtægter udgør et budgetøkonomisk tab for stat og kommuner, men ikke en samfundsøkonomisk udgift, da skatten er en overførsel mellem borgere og det offentlige, ikke et ressourcetab for samfundet. Fordelingen af den budgetøkonomiske udgift mellem stat og kommuner sker på baggrund af den overordnede fordeling af indkomstskatter mellem kommuner og staten i Danmark, opgjort af Danmarks Statistik.

“ I dag er jeg på førtidspension. Jeg kan ikke arbejde, selvom der ikke er noget, jeg hellere vil. ”

Sarah

Øget brug af overførsler

Lavere beskæftigelse medfører øgede offentlige udgifter til overførselsindkomster, mens en lavere uddannelsesdeltagelse omvendt reducerer statens udgifter til SU. Disse forskydninger opgøres som budgetøkonomiske konsekvenser, fordi de skaber træk på de offentlige budgetter. Ligesom for de tabte skatteindtægter, er overførselsindkomster ikke en samfundsøkonomisk omkostning, da der ikke er et ressourcetab for samfundet.

Effekten estimeres konsistent med ændringerne i beskæftigelses- og uddannelsesdeltagelse, som beskrevet ovenfor: Personer uden for beskæftigelse som følge af vold i barndommen antages at modtage overførsler i samme omfang som øvrige personer uden for beskæftigelse i samme aldersgruppe, opgjort af Danmarks Statistik. For unge anvendes den observerede fordeling mellem beskæftigelse og uddannelse til at estimere hvor mange, der alternativt ville have modtaget henholdsvis SU eller andre indkomstoverførsler. Effekten for 18- og 21-årige opgøres derfor både som øgede indkomstoverførsler og reducerede SU-udgifter.

Modtagerne fordeles på ydelsestyper (dagpenge, sygedagpenge, kontanthjælp, ledighedsydelse og førtidspension) baseret på den faktiske fordeling blandt personer uden for beskæftigelse for forskellige aldersgrupper. Enhedsomkostningerne opgøres som gennemsnitlige offentlige udgifter pr. modtager, baseret på indkomstoplysninger fra Danmarks Statistik. Udgifterne til overførslerne fordeles mellem stat og kommune med udgangspunkt i finansloven for 2026.

Metode for beregning af omkostninger på justitsområdet

Analysen på justitsområdet omfatter tre typer af konsekvenser: (1) *retsforfølgelse af udøvere*, (2) *tabt indkomst som følge af afsoning blandt voldsudøvere* og (3) *retsmedicinske screeninger af børn*.

Retsforfølgelse af udøvere

Omkostningerne opgøres ikke som en merforekomst, men på baggrund af det faktiske antal sager

mod voldsudøvere. Målgruppen omfatter sigtelser, hvor ofret er barn eller samboende med udøveren, samt sager hvor udøveren er dømt for vold mod en partner med hjemmeboende børn, baseret på Børns Vilkår (2026). Studiet opgør antallet af sigtelser, der er registreret inden for psykisk vold, simpel vold, alvorligere vold, forbrydelse mod liv og legeme, forbrydelse mod den personlige frihed og trusler, og hvor ofret er barn af eller samboende med udøveren. Studiet opgør antallet af sigtelser i 2022 og 2023, men tæller kun én sigtelse pr. barn, hvis barnet optræder begge år. Antallet af sigtelser kan derfor være undervurderet, da yderligere sigtelser vedrørende samme barn ikke indgår i opgørelsen.

I denne analyse opgøres omkostningerne som ressourceforbruget i politi, anklagemyndighed, domstole og kriminalforsorg fordelt på anmeldelser, sigtelser, afgørelser og retssager. Da Børns Vilkår (2026) ikke opgør antallet af anmeldelser, men kun sigtelser, estimerer denne analyse dette ud fra det generelle forhold mellem anmeldelser og sigtelser i de specifikke typer af voldssager. Andelen af sigtelser, der fører til tiltale og dom, bygger på Børns Vilkår (2026). Der anvendes faste enhedsomkostninger pr. sag baseret på timepriser og estimeret tidsforbrug på baggrund af Finansministeriet (2025), Justitsministeriet (2023) og Helweg-Larsen (2010). Selvom dømte ofte formelt pålægges at betale sagens omkostninger for de sager, der kommer for retten, antages det på baggrund af Folketinget (2021), at staten afholder disse i 80 % af tilfældene, da skyldnerne vurderes at være uden betalingsevne.

Omkostninger til afsoning indgår i de tilfælde, hvor der idømmes frihedsstraf, på baggrund af Justitsministeriet (2021). Straflængden antages i basisestimatet at være 2-3 måneder. I denne analyse antages det, at alle afsoner straffen i fængsel og ikke med f.eks. fodlænke. Afsoning med fodlænke forudsætter, at det ikke findes uhensigtsmæssigt at den dømte udstår straffen på bopælen, hvilket antages ikke at være gældende i de tilfælde, hvor udøveren dømmes for vold i hjemmet.

Det øgede ressourceforbrug af retssektoeren og afsoning i fængslerne udgør begge samfundsøkonomiske omkostninger.

Tabt indkomst som følge af afsoning

De personer, der dømmes for vold i barndommen, lider et tab af indkomst som følge af afsoningen.

Tabt indkomst opgøres både under og efter afsoning og udgør en samfundsøkonomisk omkostning i form af tabt værdiskabelse for samfundet.

Under selve afsoningen er den dømte helt uden for arbejdsmarkedet, da det antages, at afsoning ikke sker med fodlænke, og derfor er værdiskabelsen nul i denne periode, da personen ikke deltager i arbejdsmarkedet fra fængslet. Den kontrafaktiske indkomst, som repræsenterer det, personen alternativt ville have tjent, baseres på gennemsnittet af den nederste indkomstkvartil på baggrund af data fra Danmarks Statistik.

Tranæs & Geerdsen (2008) finder, at personer oplever en reduktion i deres indkomst på 15 % i de første fire år efter løsladelsen. Effekten fastsættes med udgangspunkt i en gennemsnitlig alder på 33 år ved afsoning, på baggrund af Socialstyrelsen (2020) og aldersspecifikke indkomstniveauer på baggrund af Danmarks Statistik.

Foruden tabet af værdiskabelse, medfører den lavere indkomst også, at den dømte betaler mindre i skat under og efter afsoning. Denne effekt opgøres ved at anvende de gennemsnitlige skattesatser som opgjort i Skatteministeriet (2025). Der medtages både tabte skattebetalinger som følge af ingen indkomst under afsoning og lavere skattebetalinger som følge af en reduktion i indkomsten efter endt afsoning. De tabte skattebetalinger udgør de budgetøkonomiske omkostninger for stat og kommuner. Fordelingen af den budgetøkonomiske udgift mellem stat og kommuner sker på baggrund af den overordnede fordeling af indkomstskatter mellem kommuner og staten opgjort af Danmarks Statistik.

Retsmedicinske screeninger af børn

Ved mistanke om vold mod børn gennemføres retsmedicinske screeninger for at undersøge og dokumentere eventuelle tegn på vold. Omkostningerne opgøres på baggrund af Justitsministeriet (2026) med den årlige bevilling til ordningen, som fra 2026 er udrullet til alle landets børnehuse. Bevillingen anvendes som et estimat for det ressourceforbrug, der er forbundet med screeningerne, og indgår derfor som en samfunds- og budgetøkonomisk omkostning.

Litteratur

Agan & Starr (2017): The Effect of Criminal Records on Access to Employment. Link til publikation [her](#).

Ankestyrelsen (2023): Undersøgelse om ungekrisecenteret Joannahuset. Link til publikation [her](#).

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (2019): Offentlige omkostninger til uddannelse. Link til publikation [her](#).

Bennetsen et al. (2025): Childhood adversity, early school leaving and long-term social benefit use: A longitudinal mediation analysis of a population-wide study. Link til publikation [her](#).

Bhuller et al. (2024): Domestic violence reports and the mental health and well-being of victims and their children. Link til publikation [her](#).

Björkenstam et al. (2017): Adverse childhood experiences and disability pension in early midlife: results from a Swedish National Cohort Study. Link til publikation [her](#).

Bouchard et al. (2023): Child Sexual Abuse and Employment Earnings in Adulthood: A Prospective Canadian Cohort Study. Link til publikation [her](#).

Bradbury-Jones et al. (2021): The "Neglected" Relationship Between Child Maltreatment and Oral Health? An International Scoping Review of Research. Link til publikation [her](#).

Bussières et al. (2023): Adverse childhood experience is associated with an increased risk of reporting chronic pain in adulthood: a systematic review and meta-analysis. Link til publikation [her](#).

Børne- og Undervisningsministeriets UddannelsesGuide kan tilgås [her](#).

Børnehus Syd (2025): Orientering om stigende sagstal og aktuel situation i Børnehus Syd. Link til publikation [her](#).

Børns Vilkår (2023): Vold i hjemmet. Får vi øje på det, og får børnene den rette hjælp? Link til publikation [her](#).

Børns Vilkår (2024): Psykisk vold i hjemmet. Link til publikation [her](#).

Børns Vilkår (2025a): Status 2025. Svigt af børn i Danmark. Link til publikation [her](#).

Børns Vilkår (2025b): Vold mod børn i Danmark 2025. Omfang af fysisk og psykisk vold mod børn i 8. klasse. Link til publikation [her](#).

Børns Vilkår (2026): Vold i hjemmet – får børnene hjælp?
Link til publikation [her](#).

Christensen & Pedersen (2004): Vold mod børn. Link til publikation [her](#).

Christoffersen (2010): Børnemishandling i hjemmet: Delrapport 1.
Link til publikation [her](#).

Conti et al. (2021): The economic costs of child maltreatment in UK.
Link til publikation [her](#).

Currie & Widom (2010): Long-term consequences of child abuse and neglect on adult economic well-being. Link til publikation [her](#).

Danske Patienter (2022): En psykiatriplan, der kan mærkes.
Link til publikation [her](#).

Det Kriminalpræventive Råd & Rambøll Management Consulting (2019):
Samfundsøkonomiske omkostninger ved vold. Link til publikation [her](#).

Eg et al. (2024): Trajectories of children evaluated for abuse.
Link til publikation [her](#).

El-Khoury et al. (2021): Childhood adversity trajectories and PTSD in young adulthood: A nationwide Danish register-based cohort study of more than one million individuals. Link til publikation [her](#).

Elklit et al. (2018): Childhood maltreatment and school problems: A Danish national study. Link til publikation [her](#).

Fang et al. (2012): The economic burden of child maltreatment in the United States and implications for prevention. Link til publikation [her](#).

Finansministeriet (2023): Vejledning i samfundsøkonomiske konsekvensvurderinger. Link til publikation [her](#).

Finansministeriet (2025): Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 101 (Alm. del) af 8. januar 2025. Link til FIU-svar [her](#).

Finansministeriet (2026): Finansloven for finansåret 2026. Tekst og anmærkninger. Link til publikation [her](#).

Folketinget (2021): B 273 Forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne om sagsomkostninger i straffesager. Link til beslutningsforslag [her](#).

Gunnarsdottir et al. (2025): The impact of childhood sexual abuse and paternal rejection on economic marginalization in adulthood: A prospective population-based study of women in Sweden. Link til publikation [her](#).

Hafstad & Augusti (red.) (2019): Ungdoms erfaringer med vold og overgrep i oppveksten. Link til publikation [her](#).

HBS Economics (2026): Bekymrende fravær i folkeskolen er et stigende samfundsøkonomisk problem. Analyse udleveret af Forebyggelsesalliancen.

Helweg-Larsen et al. (2010): Voldens Pris. Samfundsmæssige omkostninger ved vold mod kvinder. Link til publikation [her](#).

Hjerteforeningen (2023): Hjerter i tal – maj 2023. Link til infografik [her](#).

Hughes et al. (2017): The effect of multiple adverse childhood experiences on health: a systematic review and meta-analysis. Link til publikation [her](#).

Iversen et al. (2025): Udbredelse af behandling til børn og unge udsat for vold og seksuelle overgreb. Link til publikation [her](#).

Jaffee et al. (2018): Childhood Maltreatment Predicts Poor Economic and Educational Outcomes in the Transition to Adulthood. Link til publikation [her](#).

Justitsministeriet (2018): Udvalgte samfundsøkonomiske omkostninger som følge af kriminalitet begået af medlemmer af kriminelle grupperinger. Link til publikation [her](#).

Justitsministeriet (2021): Økonomiske konsekvenser af indsatser over for indsatte. 1. delrapport. Link til publikation [her](#).

Justitsministeriet (2023): Besvarelse af spørgsmål nr. 730 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg. Link til REU-svar [her](#).

Justitsministeriet (2026): Nu begynder udrulningen af retsmedicinske screeninger af børn i hele landet. Link til pressemeddelelse [her](#).

Kraka (2023): Gymnasiekarakterer har fået større betydning for din fremtid. Link til publikation [her](#).

Kreshpaj et al. (2024): Association between childhood adversity and use of the health, social, and justice systems in Denmark (DANLIFE): a nationwide cohort study. Link til publikation [her](#).

Kristensen et al. (2020): Panelanalyse af bekymrende skolefravær. Link til publikation [her](#).

Lev Uden Vold (2023): Vold i barndommen - Voksne danskeres erfaringer med vold i barndomshjemmet. Link til publikation [her](#).

Lund et al. (2013): Negative life events in childhood as risk indicators of labour market participation in young adulthood: a prospective birth cohort study. Link til publikation [her](#).

Lyk-Jensen et al. (2017): Børn, der oplever vold i familien – Omfang og konsekvenser. Link til publikation [her](#).

Mairey et al. (2026): Sygdomsbyrden for personer med henholdsvis type 1- og type 2-diabetes i 2023. Link til publikation [her](#).

Menon Economics (2023): Samfunnskostnader av vold i nære relasjoner. Link til publikation [her](#).

Mikkelsen et al. (2026). Registerstudie af underretninger om overgreb. Link til publikation [her](#).

Norman et al. (2012): The long-term health consequences of child physical abuse, emotional abuse, and neglect: a systematic review and meta-analysis. Link til publikation [her](#).

Ottosen (2022): Drab i familien. Når børn bliver ofre. Udgivet gennem Djøf Forlag.

Ottosen et al. (2020): Psykisk vold mod børn i hjemmet. Et vidensgrundlag. Link til publikation [her](#).

Ottosen & Henze-Pedersen (2021): Fysisk vold og seksuelle overgreb mod børn. En vidensopsamling. Link til publikation [her](#).

Pager (2003): The Mark of a Criminal Record. Link til publikation [her](#).

Rod et al. (2020): Trajectories of childhood adversity and mortality in early adulthood: a population-based cohort study. Link til publikation [her](#).

Safe & Sound (2019): The Economics of Child Abuse. A Study of California. Link til publikation [her](#).

Serviceoven §109. Link til loven [her](#).

Skatteministeriet (2025): Skatteøkonomisk Redegørelse 2025. Link til publikation [her](#).

Socialstyrelsen (2015): Erfaringsopsamling af børnehusene. Link til publikation [her](#).

Socialstyrelsen (2020): Voldsudsatte familier; Registeranalyse af Dialog mod volds behandlingstilbud. Link til publikation [her](#).

Social- og Boligministeriet (2024): Socialpolitisk Redegørelse. Link til publikation [her](#).

Social- og Boligstyrelsen (2026): Budgetøkonomiske konsekvenser af fysisk vold i nære relationer mod børn og unge. Analysen ligger til grund for den samfundsøkonomiske beregning i bilaget i [denne](#) rapport.

Spitz et al. (Red.) (2022): Systematisk retsmedicinsk screening af børn ved mistanke om fysisk vold: Evalueringsrapport. Link til publikation [her](#).

Sundhedsstyrelsen (2022): Sygdomsbyrden i Danmark – sygdomme. Link til publikation [her](#).

Tranæs & Geerdsen (2008): Forbryderen og samfundet: Livsvilkår og uformelle straf. Rockwool Fonden. Link til publikation [her](#).

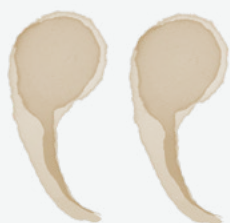
Slutnoter

1. Børns Vilkår (2025a) og Ottosen & Henze-Pedersen (2021).
2. Beregningen tager udgangspunkt i de samlede kommunale budget-økonomiske omkostninger på 3,4 mia. kr. årligt fordelt ligeligt på landets 98 kommuner, svarende til ca. 35 mio. kr. pr. kommune. Med knap 6 mio. indbyggere i Danmark fordelt ligeligt på de 98 kommuner svarer det til, at en gennemsnitskommune har ca. 60.000 indbyggere.
3. Intervallerne er opgjort for hver konsekvens for sig. For de konsekvenser, hvor merforekomsten bygger på statistiske estimater, afspejler intervallet det spænd, som den enkelte merforekomst med 95 % sandsynlighed ligger inden for. For øvrige konsekvenser afspejler intervallet alternative antagelser, f.eks. om straflængde. De samlede omkostninger er beregnet ved at lægge komponenternes nedre og øvre grænser sammen hver for sig.
4. Menon Economics (2023).
5. Safe & Sound (2019).
6. Mikkelsen et al. (2026).
7. Finansloven for 2026 § 20.21.32. Tilskud til generelt løft af dagtilbudsområdet. Se desuden Finansministeriets Faktaark – Udvalgte prioriteter i aftale om finansloven for 2026 [her](#).
8. Børns Vilkår (2026), Mikkelsen et al. (2026) og Lyk-Jensen et al. (2017).
9. Lyk-Jensen et al. (2017).
10. Social- og Boligministeriet (2024).
11. Danmarks Statistik. Definition af målgruppe på baggrund af Mikkelsen et al. (2026) og fordeling af anbringelser er baseret på anbringelsestypen ved igangsættelsen af anbringelsen i 2024 ud fra hændelsesregisteret BUAF. Dette er ikke altid den mest hyppige anbringelsestype igennem forløbet.
12. Danmarks Statistik.

13. Børns Vilkår hjemmeside om Støt BørneTelefonen. Hjemmeside tilgået 15. juni 2026. Link til hjemmeside [her](#).
14. Lyk-Jensen et al. (2017) og Mikkelsen et al. (2026).
15. HBS Economics (2026).
16. Overslaget tager udgangspunkt i Børns Vilkår (2025a), som opgør, at 3.820 børn registreret som ofre for fysisk og psykisk vold, og at andelen med bekymrende skolefravær (mere end 10 %) er 21,2 procentpoint højere blandt disse børn end børn, der ikke har været udsat for vold. Dette svarer ca. 810 børn med merfravær. Antallet er ganget med den tabte livsindkomst forbundet med bekymrende skolefravær på 3,0 mio. kr. over et helt liv. En årgangs livstidstab svarer til ét års samlede tab på tværs af alle aldersgrupper. Det giver en potentiel samfundsøkonomisk omkostning på ca. 2,4 mia. kr. årligt.
17. Christoffersen (2010).
18. Danmarks Statistik.
19. Børns Vilkår (2024) og Børns Vilkår (2025b).
20. Sundhedsstyrelsen (2022).
21. Lyk-Jensen et al. (2017).
22. Iversen et al. (2025).
23. Bhuller et al. (2024).
24. Conti et al. (2021).
25. Bussières et al. (2023).
26. Christensen & Pedersen (2004).
27. Christensen & Pedersen (2004).
28. Bhuller et al. (2024) og Ottosen et al. (2020).
29. Ottosen et al. (2020) og Conti et al. (2021).
30. Mairey et al. (2026) og Hjerteforeningen (2023).
31. Ottosen et al. (2020).
32. Se f.eks. Rod et al. (2020), Kreshpaj et al. (2024) og El-Khoury et al. (2021).
33. Bradbury-Jones et al. (2021).

34. På baggrund af Menon Economics (2023) korrigeret for forskel mellem befolkningsstørrelse i Norge og Danmark samt omregnet fra NOK til DKK.
35. El-Khoury et al. (2021), Björkenstam et al. (2017), Bennetsen et al. (2025), Kreshpaj et al. (2024), Bussières et al. (2023) og Rod et al. (2020).
36. Hughes et al. (2017).
37. Nettoudgiftsbevilling på   11.23.08. Rigspolitiet mv. på finansloven for 2026 er 2,4 mia. kr. i 2026.
38. Jaffee et al. (2018).
39. Social- og Boligstyrelsen (2026).
40. Conti et al. (2021).
41. Effekterne på beskæftigelse er estimeret for specifikke alderstrin og interpoleret lineært imellem disse. For 18- og 21-årige anvendes direkte estimater fra hhv. Jaffee et al. (2018) og Social- og Boligstyrelsen (2026). I basisestimatet antages ingen effekt i alderen 22-32 år, da dette ikke har været belyst i litteraturen. Conti et al. (2021) finder statistisk signifikante effekter for 42-årige og 50-årige, men insignifikante effekter for hhv. 33- og 55-årige. Effekten interpoleres derfor lineært mellem de mellemliggende år, for at måle effekten for 33-55-årige, hvor det antages at den er 0 for 33-årige og lineært stigende til effekten for 42-årige og for 50-årige, mens den er lineært faldende til 0 fra 50 år til 55 år.
42. Gunnarsdottir et al. (2025) og Lund et al. (2013).
43. Lyk-Jensen et al. (2017).
44. Børns Vilkår (2025a).
45. Elklit et al. (2018).
46. Kraka (2023).
47. Bouchard et al. (2023) og Currie & Widom (2010).
48. Conti et al. (2021).
49. Børns Vilkår (2026).
50. Mikkelsen et al. (2026).
51. Danmarks Statistik på baggrund af definition af vold fra Børns Vilkår (2026).
52. Børns Vilkår (2026).

53. Børns Vilkår (2026).
54. Folketinget (2021).
55. Justitsministeriet (2021).
56. Pager (2003) og Agan & Starr (2017).
57. Tranæs & Geerdsen (2008).
58. Justitsministeriet (2026).
59. Spitz et al. (Red.) (2022).
60. Mikkelsen et al. (2026).
61. Bhuller et al. (2024).
62. Ottosen & Henze-Pedersen (2021).
63. Hafstad & Augusti (red.) (2019).
64. Lyk-Jensen et al. (2017).
65. Mikkelsen et al. (2026).
66. Lyk-Jensen et al. (2017).
67. Lyk-Jensen et al. (2017).
68. Lev Uden Vold (2023).
69. Social- og Boligstyrelsen (2026), Jaffee et al. (2018) og Conti et al. (2021).
70. Social- og Boligstyrelsen (2026).
71. Jaffee et al. (2018).
72. Menon Economics (2023).
73. Mikkelsen et al. (2026).
74. Danmarks Statistik.
75. Ottosen (2022).
76. Børns Vilkårs hjemmeside om Støt BørneTelefonen. Hjemmeside tilgået 15. juni 2026. Link til hjemmeside [her](#).

Erfaring er også viden. Det, jeg har været igennem, kan bruges til at beskytte andre. Derfor fortæller jeg min historie. Og fordi det barn, jeg var, fortjener, at nogen forstår, hvad der faktisk foregik.

Bobbi, betaler prisen for vold i barndommen

